

650m

1 ח'ג 2

מזכירות הממשלה

סניף 200

ש מ ר

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הועדה להתישבות המשותפת לממשלה
ולהסתדרות הציונית העולמית

12.7.81 - י' בתמוז התשמ"א

נכחו: חבר הועדה - השר : א. שרון - יו"ר

נציגי ההסתדרות הציונית : מ. דרובלס, ר. ויץ, א. תבין

נעדרו: חברי הועדה - השרים : י. ארידור, ש. ארליך, מ. בגין, ז. המר,
י. כץ, ד. לוי, ח. לנדאו (חולה), מ. נסים,
ג. פת

נציגי ההסתדרות הציונית : א. כץ, ע. לוינסקי, מ. ריבלין, י. פרידמן,
פ. שנק, א. שנקר, י. שפירא

-	ד. אנג'ל
-	ז. בן-יוסף
-	א. בראון
-	י. דקל
-	א. זילבר
-	י. טוביה
-	אל"מ ד. סתו
-	א. עטיה
-	ח. צבן
-	תא"ל א. רם
-	מ. שמיר
-	ד. מנקביץ
-	א. ליסנסקי
-	הסוכנות היהודית
-	הסוכנות היהודית
-	לשכת שר החקלאות
-	הסוכנות היהודית
-	לשכת שר החקלאות
-	חברת "מקורות" בע"מ
-	צה"ל
-	משרד התעשייה, המסחר והתיירות
-	הקרן הקימת לישראל
-	צה"ל
-	מנהל מינהל מקרקעי ישראל
-	חברת "מקורות" בע"מ
-	מזכיר הועדה

2	ח'ג	רמת קדרון - הקמת יישוב לשם עבויה של ירושלים	הת/49	סדר היום :
4	ח'ג	נ ט פ - הקמת יישוב	הת/50	
4	ח'ג	שטחי אש ואימונים לצה"ל	הת/51	
8	ח'ג	ורד הגליל - סיכום	הת/52	
26	ח'ג	מצפה ספיר	הת/53	
17	ח'ג	כוכב יאיר	הת/54	

/המצפים.

בפרוטוקול זה 56 דפים.

2-38 : ח'ג
35-51 : 3.5

הת/55	המצפים - זירוז הפיתוח	ל' 29
הת/56	גרעין באוהלים - אזור בירקן	ל' 31
הת/57	גבעת-הראדאר: תכנון וביצוע	ל' 32
הת/58	מסירת מידע בעניני תקציב ההתיישבות	ל' 37
הת/59	עבודות המים ביהודה ובשומרון - דיווח מנהל חברת "מקורות"	ל' 40
הת/60	כביש חוצה שומרון: - הנושא התקציבי	ל' 47

רשמה: סיחקה/יפה.

הח/49. רמת-קדרון - הקמת יישוב לשם עבודה
של ירושלים

הי"ר א. שרון:

אני פותח את הישיבה. הנושא הראשון -
רמת קידרון.
אבקש מאורי בר-און להציג את הנושא.

אורי בר-און:

הקופירייט לשם - הוא של סרי.
מדובר על מקום זה (סראה בספה) - הנמצא
בחצי הדרך בין מעלה אדומים וחקוע, עבריה, בשטח הנראה כאן
בספה. ישנו שטח אדמה גדול מאד של אלפיים דונם בערך, שנקנה
ושמיועד לזה - והכל נקנה באופן פרטי.
הרעיון בעיקרו דומה לזה של עמנואל.
כלטר - קבוצת אנשים, בעיקר יהודים מארה"ב, שרוצים להקים שם את
ביחם או להעביר לשם את קהילותיהם. השלב הזה בא כדי שיוכלו
למשיך לעבוד ולגלגל את הדברים האלה; הבאנו זאת לועדה - כדי
להזיז את הדברים.

מדובר בהקמת קריה של אלפיים וחמש-מאות
משפחות בערך, ואולי יותר. זה - בשלב ראשון, על כל פנים. כלומר -
זה יותר אישור שאינו מחייב כל-כך את מוסדותינו, אלא זה פורמלי
יותר.

הי"ר א. שרון:

אדגיש את חשיבות המקום הזה. בדיון
הקודם שקייסנו לפני שבוע - הסברתי
שאנו חיים בגבול מדבר-יהודה. נוכח העובדה, או החופעה
שקיימת בשטח - של ירידת ערבים סגב-ההר לכיוון מזרח והשתלטות
על שטחי-קרקע, כאשר בחוף שטחי קרקע אלה יש הרבה קרקעות של
הסדינה - פעולות אלה נעשות לא אחת בדרך אלימה, כלפי בדרוים
שנמצאים בשטח באורח זמני, ופרחיקים אותם ומתחילים לחרוש, לסכל
ואפילו לטעת בשטח כדי ליצור עובדות. אנו קבענו לעצמנו את הרצועה

התישבות. 12.7.81

3.

היו"ר א. שרון:

הזאת, ההולכת מעמק בית-שאן עד למעלה-אדומים ומאזור מעלה-אדומים עד לאזור חיר, כרצועה-בטחון סזרחית שלנו וברצועה זו, כמובן - אפשר לעשות כל מאן שחיה אמנם בידינו.

צריך לשמור שהרצועה הזאת תהיה בידינו.

ובנוסף לכך - ידוע לכם הציר שייבנה ושחלקו בנוי כבר, וזה ציר עפולה-ערד או בית שאן-ערד, שלארכו צריך יהיה למקם ישובים וישוב זה - רמת-קדרון - הינו אחד מהישובים האלה, שרוצים אנו להוסיף כאן, במקום הזה.

יש לנו מקום נוסף - דרוסה דחר, שאותו

נציג אולי בישיבה הבאה.

האם מישהו רוצה להתייחס לנושא רמת-קדרון?

לטעשה המקום הזה הינו בפרברי-ירושלים. זה אמנם פ רבר של ירושלים ולא ישוב בפני עצמו. זה משחלב בתכנית שלנו של סה שקראנו ירושלים - ערים סביב לה. כלומר - אותה רצועה-בטחון סביב ירושלים.

בגלל קרבתה ו השייכות שלה, שכולה

אורי בר-און:

ירושלים - היא תהיה דומה למה שהחלטנו

בשני ישובים קודמים - כמו שערי-חקווה, כאשר האדמה והבניה - פרט.

צריך להחליט רק מי יעשה את התכנון.

ס. דרובלס:

בסקרה זה - זה לגמרי פרטי, כמו בשערי-

אורי בר-און:

חקווה. כמובן, שזה יעבור את ועדת-התכנון

העליונה וכו'. אבל זה לא במסגרת של איזה שהוא גוף אחר. זה גוף

פרטי.

חוק תכנון בישראל, פועל כאן

רענן וייץ:

כמו בכל מקרה אחר, לגבי כל אזור אחר.

אין בזה שאלה.

ס. דרובלס:

הסתאם יהיח מסרד השיכון.

היו"ר א. שרון:

אם כן - הם יכולים לשאת בזה.

אורי בר-און:

אני מציע לא לקבוע היום את הדבר.

היו"ר א. שרון:

אני סבין שמאשרים זאת.

הח/50. נטף - הקמת יישוב
הח/51. שטחי אש ואימונים של צה"ל

היו"ר א. שרון:

הנושא הנא: נושא זה עלה/כנישיבה קודמת

וזה נשא נטף.

נטף נמצא בפרוזדור ירושלים,

מערביה למעלה החמשה. כאן הציגו שמורות-הטבע בפעם הקודמת הצעה של פרוייקט מענין מאד וגדול ונרחב - בשטח הזה (מראה במפה).

מאחר וזה היה דבר חריג קצת - החלטנו

על קיום ועדה שתבחן זאת וחיים צבן ריכז את הועדה, וכן ראש מינהל מקרקעי-ישראל, סאיר שמיר, ואדיר שפירא מרשות שמורות הטבע - יהיו חברים בוועדה.

אין בכוונתי לבטל את הועדה שצריך לעסוק

בפרוייקט הגדול ובחכנונו של אותו פרוייקט של שמורת-טבע גדולה - "פארק כפירה".

רענן וייץ:

איזה סין שם זה - "כפירה"??!

היו"ר א. שרון:

אני רוצה להסביר מה קורה כאן. יש לנו

קבוצה של בחורים שהם באמת יוצאים מן

הכלל, שרוצים להתישב במקום הזה. בינתיים - ללא שום קשר, אבל

אולי אחר-כך יהיו חלק מפעולה זו ומפרוייקט זה.

מדובר בקבוצה שיש בה קציני-צה"ל לשעבר,

וזה קבוצה רצינית מאד.

למען האמת - הם נמצאים כבר בשטח.

ס. דרובלס:

בכל זאת - איזה סין אבא צריך להיות לזה.
זה גוף חזק.

היו"ר א. שרון:

צריך לדאוג לתשתית, כביש - ומי יעשה זאת?
יחנן שלראש השטח המדינה חסלול כביש
וכן תדאג לסיים וחשמל. אך את כל יתר

ס. דרובלס:

אורי בר-און:

הדברים יעשו לפי הדוגמא של שערי-תקווה. הם עשו את התכנית
על חשבונם וכן את התשתית

דענן וייץ:

יופי!

ס. דרובלס:

אבל צריך להיות אבא מעל כל זה, שיחכנן
את תכנית-האב.

אל"ם ד. סתיו:

זה ססוג הדברים שטוב שיהיו יתומים.
אך סכיוון שבכל זאת, כפי שאמר סתי,

רצוי שיהיה תיאום תכנוני - הרי יש בעצם לדברים האלה אפוסטרופוס
- לכל היתומים האלה. סכיוון שהמבינה היא ירושלים - הרי
האפוסטרופוס יכול להיות משרד הבינוי והשיכון, סחוז ירושלים -
אתם יהיה הקשר. וזה משתלב במגמות של ישראל, וזה שחבר היום
את האתרים עבור ערי הלויין של ירושלים והם סתחייבים במסגרת
הסתחייבות הכללית של המדינה להביא את הכביש, החשמל והמים לראש-
השטח וזה סותנה בכך, שמבחינה תכנונית זה יאושר בין היתר על-ידי
ועדה זו.

היו"ר א. שרון:

בענין זה אני מציע שהגישה תהיה כמו

בעמנואל, שבה הוסיף גוף ורכש קרקע

וקיבל חלק מקרקעות המדינה וביצע תכנון בעצמו והציגו בפני
המוסדות המסאימים והקים קשר עם משרד הבינוי והשיכון. אמנם, הם
פני אלי וביקשו את תיווכי בענין וספלנו בזה בפגישה עם שר הבינוי
והשיכון והפקידות התגייסה לנוצרים הקשרים ומחנר בקבלנים שבונים
ומאשרים דירותיהם.

הי"ר א. שרון:

הם הקימו אוהל והם שם.

יש שם ששה צריפים.

ח. צבן:

נדמה לי שהצריפים עדיין שוכבים?

הי"ר א. שרון:

על כל פנים - הם קנו את האדמה. ואם

הצריפים עוסדים כבר - אזי ודאי טוב, כי אנו ידענו

שהם שוכבים בשטח. מאחר שאנשים אלה מכשירים את הקרקע ואלה קרקעות
פטריות של ערביי אבו-גוש, שנרכשו על-ידם במיטב כספם ובתהליך של
סוכר ורצון לקונטרצון - אין לנו שום סיבה לא לקבל החלטה על
הח'שבותם במקום. מה גם שהיה סגע עם גורמי צה"ל, מאחר ששטח זה
היה פעם שטח-אימונים ואני יודע שבכל מקרה - ראש מטה פיקוד מרכז
אמר, שלפי דעתו - אפשר להתדר שם ואפשר להגיע שם יחד לדו-קיום
במקום הזה. לכן, אני מציע לאשר זאת.

תא"ל

רם אליעזר:

אני מייצג כאן את מה"ד. אנו בעד ההח'שבות

באזור זה, כי אנו חוששים מאד מפלישה

מכיוון צפון לחוף שטח-האש. אבל אנו בצרה צרורה, עם שטח-אש

- בעיקר בשנת 1982 בה נהיה בצרה גדולה יותר. שטח זה הוא

פעיל עתה. זה שמישהו אמר לאורי משהו - זה לא היה מדויק ומסומך

כלל. זה שטח שמחאטנות בו שתי יחידות-עילית - סירת-סטכל ויחידה

797 - בלעדית. יכול להיות שהם אינם יודעים זאת, כי הקצאת שטחים

זו היא מטכלית ולא של פיקוד-מרכז. זה גם שטח בו רוב סד"כ סג"ב

מחאטן.

אנו מציעים לנסות לפקם ישוב, וחשוב

שיהיה שם ישוב, אבל בגבול הצפוני-מזרחי של השטח.

זה בדיוק שם.

אורי בר-און:

חרבת-נטף היא במרכז השטח. גם אם ניקח את

תא"ל א. רם:

הטווחים המינימליים של 2,8 טווח-בטחון -

ולא נרצה לירות על יהודים טובים, ויש לנו שם שני סגד"ים שלנו

תא"ל א. רם:

יהיה

בקבוצה זו. זה בלתי-אפשרי להשתמש בשטח. אגב, נתנו הוראה בימים אלה, שלא יכנס כוח לירות שם עתה. כוח זה צריך היה להיכנס ואסרנו זאת כדי שלא יקרה שם אסון.

אורי בר-און: מה יש לדבר: לא נעשה זאת בניגוד לצבא.

זה ייבדק.

אל"ם ד. סתיו:

א. זה בשטח-אש והחיאום עם צה"ל חייב להעשות ולא רק בהסכמה של מי שהוא בטאה אחוז בעד הח'שבות. זה דבר אחד.

דבר נוסף: זה חייב גם אישור סטוטורי

של התכנון של מדינת-ישראל. זה לא באזור יו"ש. יש כאן|בעיות סטור-טריות וזה חייב לעבור זאת ועדיין לא עבר.

היו"ר א. שרון: זה יעבור.

ר. וייץ: זה יעבור. ועדת בנין ערים, כרגיל.

א. בר-און: זה צריך להיבדק עם הצבא - היכן זה יהיה בדיוק.

אל"ם ד. סתיו: דבר נוסף בנושא רכישת קרקעות מערבי

אבו-גוש: נכון שהם רכשו את הקרקע. אבל

יכול מאד להיות שיש בכך|אפילו כוונה. הם בהחלט מעוניינים למכור מעט קרקע ליהודים, שישבו שם ויבטלו את שטח-האש ואז גישתם לשטחים תהיה חפשית. יש לערביי אבו-גוש בשטח זה הרבה מאד שטחים וגישתם תהיה חפשית, כי ברור שמדינת-ישראל לא תוכל לומר בקלות שלא לה - כן ניתן יהיה לגשת - ולא לה - לא.

על כן, הנושא הזה חייב להישקל, לדעתי,

ביחד רצינות, כי כאן עלולים לעשות פעולות חפוזות.

שלושה מרכיבים אלה יחד אומרים, שהיזמה

להח'שבות בגזרה הזאת מבורכת, אבל היכן ואיך וכו'; - זה חייב להישקל

פעם נוספת. לאשר את הקום כפי שהוא, כפי שהח'ילו לבצע את העבודות

התישבות. 12.7.81

7.

אל"ם ד. סתיר:

בשטח - אני חושב שאי-אפשר עתה.

א. בר-און: אני מציע לאשר זאת ולעשות את כל הבריקום

רבותי, הבנו זאת מצויין. אני מתפלא על היור"א. שרון:

ההערה בענין ערביי אבו-גוש. הם אורח-הסדינה.

ואם אפשרי להיות שם - אז למה שלא יהיו שם. וכי המסשלה מקבלת

החלטות נגד ערבים? אני מתפלא עליך. אני מוכרח להעיר על כך.

אני רוצה לומר לנציגי המטכ"ל: א. אנו

רוצים להציע לכם שטחי אימונים נוספים. יש לנו היום מחשבה

שצריך לסגור שטחי-אימונים נוספים בגבול, שבשיפולי הרי-חברון

לסדבר יהודה.

נוכח אוזה תופעה שהסברתי קודם - של

החפשות ערביי ההר הכפריים בגב ההר לכיתן הסדבר. יש לנו בהחלט

ענין בהגדלת השטחים שם ויכולים להתווסף לכם שם שטחי-אימונים

רבים ויש לנו ענין רב שיהיו במקום הזה.

מי יקשור את הקשר הזה עם הצבא, בנושא

מקומות אלה?

בשטח מאד לקבל זאת.

חא"א. רם:

אני מוכן לעשות זאת.

א. בר-און:

אורי בר-און ייפגש אתכם ויצטיג בפניכם

היור"א. שרון:

את המקומות שיש לנו ענין להרחיב ולהגדיל

את שטחי-האש שם, כדי לשמור על אותם שטחים בידינו, שהם חיוניים

כל-כך - אותה רצועה מזרחית, ההולכת מבית-שאן ועד ערד. זה דבר

אחד.

דבר שני: אני מציע לאשר את הנושא הזה

של הקמת הישוב שם - עקרונית. כאשר מיקומו המדוייק יהיה

מותנה בחיאום עם הצבא; וזאת, פשוט - כדי שיהיה ברור שאם אתם

אומרים שצריך להקימו בקצה ואתם אומרים שצריך להקימו במקום אחר-

הי"ר א. שרון:

צריך לתאם את המיקום המדוייק ובמעבר של כל ההליכים המקובלים של חכנון. על כל פנים צריכה להיות החלטה על כך. על כן, אני מציע לאשר את ההחלטה.

(תא"ל רם ואל"ם סחיו עוזבים את הישיבה)

הח/52. ורד הגליל - סיכוםהי"ר א. שרון:הנושא הבא - ורד הגליל.

ורד הגליל - זה ענין שיש עליו החלטה

עוד מלפני שנתיים ויותר.

ורד הגליל - היחה זו קבוצת אנשים,

שחלקם היו מאלמגור וחלקם - בני מושבות. והחלטנו,

במסגרת חיזוק ההתישבות בגליל - להקים ישוב שיימצא בקרבה

סמוכה מאוד לצומת כביש טבריה-ראש-פיצה - כביש אלמגור.

במסך הזמן היחה לנו בעיה נוספת של

גרעין רוסי קטן, בשם ארש"ח, היושב כבר מספר שנים בפאתי-

מושב אלמגור ובזמנו רצה להתישב ברמת-הגולן. אבל היה קטן

טבחינת מספר המתישבים ולא רצינו ולא ראינו אפשרות לתגבורו

טבחינת מספר המתישבים. לאחר התלבטות רבה תענו למסקנה,

שלא לישוב אותם ברמת הגולן, אלא באזור זה - של ורד הגליל,

בצמוד להם. ואמנם, התחלנו בעבודות והכשרת-קרקע. נפרצו דרכים

והקק"ל החלה בהכנת משטח לבניה זו של ארש"ח. כחוצאה מכך -

נפרצו גם הדרכים לורד-הגליל - הישוב השני הסמוך אליו.

אלא שבארש"ח העבודה נמשכת ומכינים שם

את המשטחים, בעוד שבורד-הגליל יש פריצת-ציר או יותר סדרך אחת -

התישבות. 12.7.81

.9.

היו"ר א. שרון:

אבל אין אפשרות בניה שם.

מה בודד לחלוטין שם - שסדובר בבניה

עצמית. כך הבנתי.

א. בר-און:

כן, אבל הבטיחו להם תשית ואת החלקות.

היו"ר א. שרון:

המצב כזה: יש שם דרך ומשני צדיה יש

סלעי-סגור ואין אפשרות אפילו להתחיל

בעבודה, אם לא נעשה עבודה סיניסלית במקום - של פריצת-סעברים

לחוף הסגורשים, ואיזו שהיא הכנה שיוכלו להתחיל בבניית הבניינים,

שאני מראש מוכן שזאת לא תהיה הכשרה מאותו סוג שהיינו רגילים

אליו, כאשר היה לנו הרבה כסף.

א. בר-און:

אנו מעלים נושא זה, לא כדי לאשר את

הישוב, כמו כדי לתת לזה דחיפה. כלומר

- הפסיקו לטפל בנושא זה וכל הזמן יש עלינו לחץ. התאחדות/האכרים

ביקשה מאתנו שהיא הגוף שטיפול בגוף זה - שנעלה זאת כאן בישיבה,

על-מנת שהמוסדות המטפלים בזה יקבלו עליהם את הדחיפה.

היו"ר א. שרון:

לב הגיל נראה לנו יותר בוער

ודחוף והלכנו לשם - וזה מה שקרה בסופו

של דבר.

על כל פנים - זה נושא ורד הגליל. ומי

שרוצה להתיחס לנושא זה - בבקשה.

אך לפני כן: פניתי למאיר שמיר לפני

זמן-מה כמחווה אישית ואיני יודע אם חיים נכנס לחפקיד או

עמד להיכנס לחפקיד - שאולי יעשו שם איזו עבודה.

אני רוצה לבשר לחברי הועדה שאני מקווה

שאוכל עכשיו עוד ארבע וחצי שנים לשבח בראש ועדה זו כיו"ר ואוכל

לחלק את רשות הדיבור, וזה לאיעזור, אין לנו ברירה - ונתנו

למתי את רשות הדיבור והוא ידבר עתה.

ד. וייץ: אני כסובן סביע החנגדות, לא מסיבות

אישיות, אלא מסיבות סצפוניות -
לאידיאולוגיה זו. לארבע וחצי שנים נוספות אלה, וכסובן שאעשה
כמיטב כוחי שזה יעוזר לי...

היו"ר א. שרון: ועדה זו מעולם לא היתה ועדה שעסקה
בנושאים ספלגתיים. היא עסקה ללא-ספק
בפעולותיה, שהיו בהם היבטט מדיניים, אבל תמיד עסקה בזה במישור
הלאומי ולא המפלגתי. על כן, הבעה מסאלות או תקוות כאלה -
אין לזה מקום כאן. פרט למסאלה אחת - והיא המסך חנופת
ההחשבות.

ס. דרובלס: ועדה זו החליטה לפני ארבע שנים על הקמת
ישוב בשם ורד-הגליל, שיהיה בו, לפי
בקשה המחישבים - מסקי-עזר. ואנחנו נביא את החשחית לראש-השטח
כדוגמת הישובים האחרים.

היהודים לא יכלו כנראה לעמוד ולבצ אה
החלטה - שאמנם אחה לפי בקשתם, כפי שהועדה אישרה - לתת להם
חשחית לראש-השטח ושהם עצמם יבנו את הבחיים ומסקי-העזר שלהם.
מאוחר יותר - אחר שלא יכולנו
להקים ישוב עבור ארש"ח ברמת הגולן - מכל-סיני סיבות; ואחת
הסיבות - בגלל מיעוט המחישבים, מדענים מבריה"ם -ואמרנו שנקיים
ישוב למדענים על-מנת שגם כאלה יוכלו להיקלט. ובין שאר החיפושיים-
החלטנו להקים בצמוד לורד-הגליל אח הישוב של ארש"ח.
יכולנו להביא כביש לארש"ח, שהוא צריך
להיות ישוב תקציבי - מתוקצב לכל דבר, היות והם עולים חדשים.
על-מנת להקל על ורד-הגליל - החלטנו לעבור עם כביש זה
דרך ורד-הגליל ועל-ידי-כך פרצנו להם את הדרך, אם כי צריכה היתה

ס. דרובלס:

להיות על חשבונם לפי ההסכם. ראו יהודים כי-שוב, וביקשו
במקום הכביש שעוכדים אנו לסלול - לעשות גם כבישים פנימיים
לישוב.

יושבים במחלקה להתיישובות יהודים שהם בסך
הכל עם לב חם, ואמרנו לקה"ל שיפרצו גם זאח למענם.
ראו היהודים שגם זה טוב, והיום מבקשים
הם כבר שנכשיר להם אח המגרשים לצורך בנייה.

גם בישוב חקציבי, המתקצב במאה אחוז -
אין המחלקה להתיישובות סכשירה את המגרשים לצורך הבניה; כי זה
שייך כחלק מהבית עצמו - הכשרת השטח לבנייה. לכן, כאן לא
נוכל להענות להם. היהודים סורד-הגליל היו כבר פעמיים אצל
יז"ר הנהלת הסוכנות, עם התאחדות האכרים וכו' וניסינו לעזור
להם והלכנו מחוץ לשורת-הדין אתם - בהאם להחלטת ועדה זו, שנת
שניחן להם חשתיית על ראש-השטח; ונחננו להם כבר זאח ועשינו את
הכשרה נוספת. מעבר לזה - איננו יכולים לעשות.
על כן, הלכנו לקראתם עד כאן -עד כמה
שיכולנו במסגרת החלטת הועדה הנכבדה הזאת.

המגרשים - אם יוחלט או לאו - זה
חלק של הבניה - ואיננו יכולים להיכנס לזה. במה שרק יסלנו -
הלכנו לקראתם ועזרנו להם - בכל הנוגע לחשתיית.
היום מדובר על מסקי-עזר בני חמשה או
שלושה דונם לכל אחד וזה אמור לגבי כמה עשרות אנשים.

ס. שמיר:

אני רוצה לדבר קצת בכיוון אחר מהנושא
שעלה כאן:

אנשי ורד הגליל, משום הרכב המנהיגים
שלהם - טפלתי מהם בזמנו - והם נהגו בנושא זה בצורה סאד-סאד
לא-ציבורית, בכך שעוררו בעייה שמה לאל אחכל המאמצים התכנוניים

ס. שמיר:

שלנו בקשר למצפים.

תהליך אישור המצפים - עברנו בנושא זה איזה תהליך מיוחד, כדי להסנע מבירורים והגשת החנגדויות. הם, משום חוסר-שיקול ומעבר לזה - הגישו החנגדויות. הועדה המחוזית לא מסוגלת עד היום לסכם את הנושא וקיימת סכנה, שכל הערעורים שלא היו לגבי 31 מצפים ש הוקמו - עשויים עתה להתמסס, כתוצאה מהפעילות הזאת שלהם.

זה אינו צריך להיות קשור בזה. ס. דרובלס:
 אנירוצה לומר, שהם עשו סמס מעשה חסור ס. שמיר:
 מאד מבחינה זו. הם עשו זאת בחודש

האחרון. היו"ר א. שרון:
 אחרי שהיו אצלי? ס. שמיר:
 כן.

אני נקטתי עמדה, שאנחנו מצדנו - לא מקצים להם את המגרשים ותחילת הפעילות עד שיסירו את החנגדותם. ב. עד שהתכניח של ארש"ח תהיה מאשרח.

אני מציע - כדי שנהיה בסצב, שגם האינטרס הכללי אומר משהו - לא לטפל בנושא שלהם כל עוד העניין הזה אינו מסתדר.

נכון. אני מצטרף. ר. וייץ:
 אין קשר בין אלה. ס. דרובלס:
 שהם יתירו את הקשר וגמרנו את העסק. ר. וייץ:

כדאי היה לגמור את העניין כאן ושנצא א. בר-און:
 מכאן עם איזו החלטה ואל נשאיר זאת חלוי באויר.

ס. דרובלס:
 נכון, אני מסכים עם אורי. אין קשר בין האחד לשני.

ס. שפיר:

יש קשר.

א. בר-און:

צריך להציע שאת זאת יעשו.

ס. דרובלס:

אנו מבצעים ומעבר למה שהחלטנו.

א. בר-און:

נורד הגליל לא עובדים - ובארש"ח עובדים

בסרץ.

ס. דרובלס:

אם לא עובדים - אמן הוראה שיעבדו.

אני מצטער לשמוע מה ששמענו מראש סינהל

מקדעי-ישראל, על הקסיים שטעמידים בפנינו אשי ורד-הגליל,

שדוקא ביישוב הגליל - במקום לעזור - הם תוקעים סקלות.

אני רוצה לקוות שיטנה איזו אי-הבנה

ו אנשי ורד הגליל יסירו את כל התנגדותם ושלא פריעו לבניית

הארץ.

יחד עם זאת לא הייתי מציע לקשור זאת

אחד עם השני. אני מבקש שהועדה הזאת תרשום לפנייה, שאנחנו -

את פרד הגליל קבלנו עלינו משל ומעבר - לפי החלטות, וזאת

במסגרת שיקול-הדעת שישנו. ואח כל זה נבצע, ללא כל קשר בין

הדברים, שהי עושים או לא עושים.

איני רוצה להגיע אתם לעסקות, שהם לא

יעשו לנו בעיות ואז נאשר להם. מה שאמרנו שניתן - ניתן להם.

לארש"ח אנחנו בונים ישוב-עולים.

עלכן, אנחנו נמשיך לעבוד ולא נחנה

כל הוראה לורד הגליל להפסיק את העבודה באשר לכל מה שהחתייבנו ואם

אנשי ורד הגליל עושים לנו קסיים - נספל בהם כמו בכל אחד אחר.

קודם-כל נבקש מהם בטוב - שלא יעשו לנו בעיות. אם הם חושבים

שבעשה להם עוול - ניתן במאה אחוז לצות את הצדק.

הי"ר א. שרון:

בין הזכויות שמוקנות לסישהו -

לא הייתי נותן לו את הזכות להביע

התנגדות למצפים המוקמים לעתים מרחק עשרותק"מ ממקום הישוב שלהם.

אין לזה שום קשר אליהם ופשוט - לפי דעתי - זה מעשה של התגרות

ה'יור"א. שרון:

ולחץ. וקשה לקבל זאת.

ח. צבן: הבחורים האלה, נציגיכם הגישו התנגדות

לוועדה לתכנון ובניה ועקב כך היתה

הפסקת-עבודה. אחר שהיו אצל השר - הם התבקשו להסיר את

ההתנגדות וסרבו, עד שלא יקבלו כל מה שהם חושבים שמגיע להם.

לפני שבעה ימים שלחה התאחדות האכרים

- לא נציגי הגרעין - מברק מסייר-התנגדות לוועדת תכנון ובניה.

(הם סערערים על ארש"ח) המצב הוא כזה, שגם בארש"ח יש 12

משפחות.

ח. דרובלס: הם הגישו התנגדות על ארש"ח בלבד.

ח. צבן: אמנם כן, אבל זה בוטרנג הסתפשט כמו

אש ולא יאוסן הסיפור הזה. אבל נעזוב

זאת כרגע.

ח. שמיר: עקב ההתנגדות שהם הגישו - הועדה המחוזית

לא יכולה לאשר בתהליך שאושרו בו

כל שלושים המצפים - אף מצפה אחד. כי אז הם הביאו למצב, שזה

מוכרח לעבור תהליך של אישור-ישוב - ולגבי אישור-ישוב במצב

של המצפים - יש אלף התנגדויות לגבי כל אחד מהם.

ה'יור"א. שרון: כי זה מושך סיד כפרים ערביים.

ד. וייץ: ודאי! מה זה?!

ח. בר-און: סי מעכב? -

ח. שמיר: זה אברהם לוי, שעשה כבר צרות לישראל

יותר מכל אחד אחר. זה מסש נורא. את

אמגור הוא מחזיק כבר עשר שנים ועכשיו עבר לשם. והכל - בדרך

כזאת.

ח. צבן:

גם אנשי ארש"ח עוזבים את בתיהם

ועוברים לגליל. וכן - הרבה

מחברי ורד-הגליל והולכים לגור שם. כרגע הם שוכרים דירות
בראש-פינה או סקוטות אחרים, או שמתחילים להקים את הישוב - וזה
אומר בתי-ספר וכו'. לכן, איני חושב שצריך להעניש את חברי-הגרעין

אם הגרעין ידע שיש כתובת אחת ושמצבר אליה אינו יכול להמשיך
לכת ולנסות להוציא עוד דברים - נדע שבזה גסרנו את העניין.

יש בידי מסמך שסיכמנו עם חבל-

הגליל והמחלקה להתישבות, קה"ל ומינהל סקרעיי-ישראל וכו' -
ואפשר לגמור לפי זה את העניין.

הם לא היו מוכנים לחתום על זה

- משום שקיוו להשיג עוד דברים: עוד תשתית, עוד מים.

המסמך אומר בדיוק - מה יקבלו משר השיכון ומה מהמחלקה להתישבות
ובקיצור: - המחלקה להתישבות מקבלת על עצמה להשלים את עבודות
פריצת הדרכים בחוף הישוב שנעשו כחלק מעבודות הפיתוח לארש"ח.

אנו נכוא בדברים עם משרד השיכון לנושא

התכנון המפורט, במידה ומשרד השיכון יתנגד לבצע את התכנון המפורט
בעצמו - יבוצע התכנון על-ידינו, כחנאי שהמיסון יינתן כולו על-
ידי משרד השיכון.

קבלנו הבטחה מהמינהל לבניה כפריח על הסכמתם

לבצע השנה את מערכות התשתית לראש השטח לישוב. כמו-כן מוכן משרד

השיכון להעביר למחלקה להתישבות את החקציב עבור קטעי התשתית

שכבר בוצעו על ידה במסגרת הקמת ארש"ח.

המחלקה להתישבות מצדה מוכנה להעביר את חלק

החקציב האסור לישוב כחנאי שישמש להשלמת עבודות התשתית לכלל

הישוב, כאשר בעדיפות ראשונה נראה לנו כי יש לבצע את הכניסות

מגלשים כדי לאפשר מחלת הבניה.

ח. צבן:

וכן הלאה וכן הלאה.

ובסיף כתוב: „רשמתי לפני את הודעתכם

כי ועד השוב והחנועה ססירים כל החנגדות בוועדה הסחוזית ובכל פורום אחר, להקטת ארש"ח.

לזה הם לא הסכימו לפני שנוע וההתאחדות

שלחה את הסברק והגרעין עדיין לא שלח את הסברק, בו הוא פתח להסיר את ההחנגדות.

אם הם ידעו שישנה כתובת סופית אחת

והיא - מנהל חבל הגליל - עמוס הרפז, העובד יחד עם קדמון,

שאסון על ידי מינהל סרקעי-ישראל והסחלקה להח'שובות - לגסור

את העגן - כי אז אפשר יהיה לתת להם לגסור זאת ולשני הישובים - להתחיל לעבוד ולעשות את העבודה.

היו"ר א. שרון: אני מציע לראות את הסיכום שהוקרא על-ידי

ראש מינהל הפיתוח חיים צבן - כמסך

המסכם את עודת הוועדה. אם אפשר - לצלם זאת.

הח/54. כוכב-יאיר

הי"ר א. שרון:

ניגש עתה לנושא של כוכב-יאיר.

אורי - חציג את הבעיה.

א. בר-און:

אולי סאיר יציג זאת טוב יותר.

ס. שמיר:

נוסח ההחלטה בקשר למצפה יאיר - שמחליטים

להוסיף לגרעין מצפה ספיר - גרעין של

מתישבים מדרום-אפריקה. נושא גרעין מצפה-ספיר יועלה לדיון

נוסף בישיבתה הקרובה של הועדה להח'שבוח, על-פי בקשתם של מתי

וסרגליה.

בינחיים - אני יכול לדרוח כי התכנית הוגשה

לוועדה האזורית וצפוי דיון ואישור תוך חודש מהיום. למעשה -

מבחינה תכניתית ניתן יהיה להתכיל בעבודות תוך חודש וחצי מהיום.

אני יכול לדרוח גם שמחקיים קשר

גם עם נציגי דרום אפריקה ונסנעתי מסיכום חד-משמעי בציפיה

להחלטה מסכמת היום בנושא.

א. בר-און:

יש נספחים לגרעין שהעברנו אליכם -

מיוצאי יחידות מיוחדות.

ס. שמיר:

נסנעתי מלהמשיך לטפל בזה- עד שהדברים

לא יסוכמו סופית.

י"ר א. שרון:

אני רוצה לחזור לדבר שעליו דברנו בעבר,

ולצער לא קיבל את התנופה המספיקה.

בזמנו, כאשר החלטנו על הקמת מצפים - קבענו

כחמשה-עשר בתים או משפחות - ועד לשלושים. לא ראינו בשום פנים

ו אופן בהעלאה זו את סוף הדרך או סוף תכניתנו בקשר למצפים.

כי מי שזוכר-תקבלה בוועדה זו בזמנו החלטה, שהמצפים

יכילו בין סאתיים לארבע-סאות משפחות - בכל מצפה. כאשר העלינו

היו"ר א. שרון:

העלינו את מספר המתישבים מחמשה-עשרה לשלושים משפחות - ראינו בזה מעין סחן אפשרות להחזיק מעמד עד שיתחילו בתהליך המהיר של הרחבת הישובים האלה, למספר שאותו קבלנו - כפי שאמרתי - בין סמיים לארבע-סאות משפחות.

מה שקורה עתה הוא, שלסרות שבעצם יש לנו את כל האפשרויות - פריצת-דרך זו לא נעשתה. אנו עומדים כבר שנתיים במצפים והמצפים הם בני 12-15 משפחות ויש מקומות שמוסיפים עוד כמה מבנים והם יגיעו ל-25 משפחות ויהיו שם 25 משפחות. אבל לא נפרצה הדרך, שעליה הצבענו כאן והעליה קבלנו החלטה. ראשית - בגליל, אני כבר רוצה להעיר -

שלא מקובל עלי, כי זה חייב להעשות עד כמה שאפשר מהר יותר. בזמנו פניתי ועדה בראשות סנכ"ל המשרד - סאיר בן-סאיר, שאיננו כאן לצערי היום, ואומר זאת שלא בנוכחותו, שהיתה צריכה לתת תכנון מקיף לכל העניין הזה, תכנון שלם.

אני סניח שנטל העבודה הרובץ על סאיר הוא

גדול מאוד ואינו מצליח להתעסק בנושא זה. איני חושב גם שאנו זקוקים לכך היום ולפי דעתי - בכלים שיש לנו - ניתן לגשת לעבודה. לעומת זאת - יש לנו מצפה בכוכב-יאור, בו יש היום דרישה לבניה של בחים. אם לא התחלנו בגליל בדרך זו - לפחות שאנ מוכנס לכך וקבענו אילו ישובים נפתח ראשונים - וישנה בידינו רשימת ישובים - (א. בר-און: חמשה ישובים, מצפים קרובים וקבענו שיש להם שטח.) אחזור גם אליהם, כי אני רוצה גם שם לתת עכשיו דחיפה. אל ראשית - במקום זה ישנה אפשרות להתחיל לבנות. מה חשוב יותר היום מאשר להיכנס במרכז - בין

שלושת המוקדים הערביי הגדולים - טייבה, טירה וקלקיליה - עם סוקד כזה של סאות משפחות. מה דחוף יותר מזה? איני רואה שום דבר דחוף מזה.

הי"ר א. שרון:

על כן, צריך להשתמש בכלים שיטתיים בדינו וצריך להיכנס לשם מיד ולהחיל את הכנת הסגרשים. סאיר, - אני מציע שתיכנסו מיד ותכשירו את הסגרשים ותתכירו אותם חכירה ארוכת-טווח. אני מתנגד למכירתם, אלא מציע להחכירם לדורות - אבל השליטה תשאר בדינו. כי שם יכולה בהחלט להיות גם רכישה על ידי מגזרים אחרים של האוכלוסיה. וזאת לא הייתי רוצה. ולכן - צריך לגשת שם מיד לעבודה. האם יש מי שרוצה להתייחס לנושא זה?

ר. וייץ: אחיל מהמצפים: אנו רואים במצפים שני

שלבים:

1. להגדיל את התקופה הזמנית, ובקושי רב - בטלחמה שם סתי וגם שלי - הצלחנו בתוך תקציבי הסוכנות להעביר לביסוס לכצפים ארבעים מיליון שקל. וסניב זה ויש ויכוחים קשים עד היום הזה, להגיע למצב הזה, של עשרים וחמש משפחות. - וגם זה לא יספיק, כפי שאני חושש מאד.

אבל אינני רואה את זה כפתרון בכלל.

אני חושב שהפתרון האמתי, נאנך עושים בכיחן זה בסיס יכולתנו - זה להחיש את השיכון הסלא ואפשר "בנה-ביחך" בקנה-מידה גדול, לפחות חמשים נוספות בכל מצפה.

הי"ר א. שרון: זו היחה הכוונה שלנו.

ר. וייץ: אנו עובדים על זהעה. יש הסכם עם סינהל

מקרקעי-ישראל ועם סינהל הבניה הכפרית.

לנו יש הכספים הדרושים לפי חלקנו - לעשות זאת. הבעיה היא תכנונית ויש מקומות שיש בעיות של ריכוז קרקע.

בענין זה - חיים יכול לסווד לך עתה דו"ח.

ר. וייץ:

הוא מרכז עתה ועדה יחד עם מאיר בענין ריכוז הקרקעות.

נושא הגליל הוא נושא יוחר של חקפה -

של דחיפה, של אפשרות אגמר החכנון הקבוע ופריצת הדרכים,

אפשרות נחיתת בניה רחבה בכיוון שעליו דברנו.

לעומת זאת - כוכב מאיר - כפי שהבנתי - מתחיל

מראש בחכנון קבע. כלומר - הבעיה שם היא לאפשר לשות

אח החכנון במהירות האפשרית ביותר ולבצע זאת.

אני מדבר על הבנייה העצמית. אני מדבר על

הבניה ולא על בנייה זמנית.

כלומר, הבאת התנאים לסצב כזה, שהבנייה העצמית

ולל להקים בנקה-סידה גדול, עד כמה שאפשר יוחר.

אני רוצה להבין אם יש כאן אי-הכנה או

לאו. כי בענין הסצפים אנחנו הולכים בדיוק בדרך שזויינה כאן.

ס. שמיר: בנוגע למצפים - ראוי לדון כאן. אבל בענין

כוכב-מאיר - ההצעה הייתה פשטנית ביותר -

להקים אותו בדיוק יו אח מיחר. בזיקה לאותו גרעין שישנו

ובציפיות נוספות של הגרעין שכולנו רוצים אח מיסושן בענין זה.

הענין הובא הנה והייתה החלטה. סתי, מסיבות

שהוא ודאי יאמר אותם - בקש לקבוע עמדה עד לדיון הבא. מרגלית -

כנ"ל, מחוך סיבות אחרות. הוא איננו כאן עתה, אבל אני יודע

שזה מחוך ערעור לגבי כל התפיסה הזאת.

אם מחליטים - כל החלטה שתוחלט היום כאן

בקשר לביצוע - נחנח לביצוע מבחינת הגורם האנושי וכן מבחינת

החכנון. צדק אריק כאשר אמר, שבאיזה מקום שהוא צריך לעשות את

הכעשה הראשון ואחר-כך לפרוץ אח הדרך - עם כל היחר.

היו"ר א. שרון: מה שאמר מאיר - זה לא מקובל?

הי"ר א. שרון:

סה שאומר מאיר - זה לא מקובל?

ר. וייץ:

להיפך - זה מקובל עלינו.

ס. דרובלס:

אני מבקש לדבר כבר זמן רב.

יו"ר א. שרון:

כל אחד יקבל רשות הדיבור.

ס. דרובלס:

אנו הקיסונו בגליל 33 מצפים.

הי"ר א. שרון:

אני רוצה להזכיר את הר-דבורה פעם נוספת,

וכן את המקום בין עין סאהיל וביה-קשת.

הייתי שם לפני כמה ימים ואני אומר לכם - שמוכרחים להיכנס

לשם במהירות, ולפרוץ דרך ססביב, לפחות, כי נאחר את המועד.

צריך לעשות שם סיסן, שאנו נצאים בשטח, כי אחרת נאנד את השליטה

על השטח הזה.

ס. דרובלס:

היות והשר קשר את נושא המצפים, ובצדק -

בין הטשולש הקסן והמצפים בגליל - והמטרה,

לפי החלטות הועדה הזאת היתה גם היא, שכל המצפים צריכים להיות

ישובים בין 300 ל-400 יחידות דיור - עם העשייה או אמצעי-ייצור

כי שם אין קרקע וסיים, והם צריכים גם להיות ישוב גדול לכל

דבר.

אבל אנו מחלטים מדבר אחד: יש כאן תנועות

וכל המצפים או רובם במגרת התנועות הם ומעטים המצפים שחולקו

שלא במסגרת התנועות. ששה ישובים מצפים, ששייכים במקרה או

לא במקרה, למשקי חרות וביתר ולהתאחדות האכרים - ולפי ברישה

והסכמת התנועות האלה - נכנסו לתכנון פתוח - הם יתחילו לבנות את

בנב-ביחך במסגרת הישובים הגדולים. כל יתר הישובים השייכים

לתנועות אחרות - מושבים ואחרים - נשארים באותו מספר יחידות

- ובמקום 15 מגדילים אותם ל-25, מחוץ סגמה לנסות להגיע

ל-30, על-מנת להקל את החפקוד בישובים. אבל ישובי תנועה-המושבים

עדיין לא נכנסו לתכנון הפתוח ולהכנסת המחשבים ל"בנה-ביחך".

וזאת - מלבד שני הגלאונים, עדי, הגלאונים, הקמונים ועוד.

ס. דרובלס:

- הישובים של התאחדות האכרים, מסקי-חרות וישוב אחד של האיחד החקלאי.

סה קורה כאן: אלה מסשיכים לחכות שתהיה בניה חקציבית ואת כל התנועות דאזרחיות האלה (אם נקרא להן עתה ק) - אנחנו דוחפים אותם ליזמה פרטית ואני עד זה. כי כל אזרח במדינת ישראל - סהיום והלאה - יצטרך ללכת לפי היזמה הפרטית בהתאם ל"בנה-ביחך".

ועתה אגש לנקודה הספיציפית של כוכב-יאיר. בהמשך למדיניות שנקודות מחלקים למנועות - כוכב-יאיר נפל לסזלו, לפי החלוקה של יחידות - למסקי חירות.

א. בר-און: לא לסזלה, אלא מסהם שהוא קרוב למסקי-חרות.

ס. דרובלס: בסדר. הוא קרוב - לסזלו. כוכב-יאיר שייך

לפי החלוקה התנועתית למסקי-חרות. מסקי חירות פנו לחברים, במקרה זה לצעירי חירות ומסקי חרות טוענים, שיש להם גרעין של בין ארבע מאות לחמש מאות משפחות, שנרשמו והביעו רצונם לבוא ולהתישב בכוכב-יאיר. באה התנועה וכן ירבו תנועות כאלה, וקבלתי זאת בברכה - והמחלקה להתישבות פנתה אל המינהל ואמרה: כוכב-יאיר - יש שם 15 בתים כמוקד ואנו קובעים זאת כעובדה, ואת הבית ה-16 לא נקים מכספי ציבור, היות והיזמה הפרטית צריכה לבנות זאת. וזה יוצר סטפיק בעיות בין אנשי אותה תנועה, שהם רוצים לבוא ולהתישב - ולדוגמא: השצפה השכן ליד כוכב-יאיר, שם אנו סוגרים זאת עם 15 בתים ויחכן שנמשיך עם עוד 10 בתים, כדי לאפשר להם לתפקד וכך הלאה.

סה קורה כאן: לפי יזמת התנועה -

וכל הכבוד לתנועה - היא סגרה את הבניה הציבורית ואמרה: כל יהודי שרוצה להתישב בכוכב-יאיר, צריך להשקיע מכספו ויקבל מגרש במינהל סרקעי-ישראל שיחתים אותו על חוזה, בתנאים המקובלים,

ס. דרובלס:

שיוסכמו בין מינהל מקרקעי ישראל והאישי עצמו ויבנה את הבית בהתאם לזכאות שלו למשרד השיכון. זכותם המלאה של מסקי חירות, קדם-כל, להביא את המועמדים לאורזו כוכב-יאיר בהתאם למגרשים שישנם. לפחות - על נעניש חנועה שאומרת כך: אני פוכנה לבנות עם זמה פרטית. היום יש לי 15 בחים ומספלים אנו בחסשה-עשר בלבד. וכל היתר - נאייש אותם עם אנשים שלנו. והיה והחנועה הזאת לא תוכל לאייש את המגרשים שהמינהל יוכל להעמיד לרשותם - אז יש מקום לבוא ולפתוח זאת לגרעיני-צולים, לדרום-אפריקה ולארגוני ישראלים ואחרים. אבל בהתאם למדיניות המקובלת והנהוגה היום בהתישבות של חנועות - מסקי חירות פנו אלי וביקשו וערערו, אחר שסמעו על הדברים כפי שהם עתה, ואמרו: יש לנו מספיק מועמדים על כל המגרשים שחעמידו לרשותנו. לכן - אני מציע לאפשר למסקי חירות - חוך תקופה סבירה מסויימת שנקבע, להביא את המועמדים, להעביר אותם דרך ועדות-קבלה, כמקובל בהתישבות, כלפי האחרים שישנם שם - והיה ולא יהיו למסקי-חירות אנשים - נעמיד את המגרשים האלה לרשות כלל עם ישראל. כל עוד מסקי-חירות יש להם מועמדים שלהם - אני מציע לאפשר להם לנצל את האופציה הזאת, בהתאם למקובל בהתישבות מסוג זה.

היו"ר א. שרון: אנחנו היינו חסיד מספיק זהירים

ולא העמדנו מעולם שטח - לא העמדנו את

המשבצת הכלכלית בהיקף שמעבר לחחום המצומצם של המבנים, שעליהם הוקמו - לא לרשות החנועה ולא לרשות המצפה.

מדובר כאן בשטח גדול של 1600 דונם, קרקע

מעבר מזה של הקו הירוק ונדמה לי שיש עוד כמה מאות דונמים מהעבר השני שלו. זה שטח גדול ומעולם לא התחייבנו, שבכל השטח הזה, ללא יוצא מן הכלל דבר זה יהיה, כמו שלא התחייבנו מעולם, שליד הררית - לאורך כל הדרך הנפלאה - המובילה מיודפת להררית -

היו"ר א. שרון:

על גב הרכס, שכל הדרך האת העטוד לרשות התאחדות האכרים, שהררית
נסנית על ישוביה. לא הבטחנו מעולם ולא חשבנו מעולם להבטיח זאת.
החברים שלי היו מספיק זהירים בנושא זה,
אם אינני טועה. ואם אינני טועה, אין סבבה קרקעית למצפים.
אין להם, פרט לתחום של הגדר שלהם.

ס. גד רובלס: יש חכניה-סתאר, וכל מסק מקבל תכנית-

סתאר שלו, מתוכננת.

א. בר-און: אפשר לומר שאולי קצת במקרה עסקתי

בנושא זה של כוכב-יאיר ואני רוצה לומר

לסתי, שאינני יודע מהיכן האינפורמציה שלו. אבל לי יש אינפורמציה
קצת אחרת: אין סיפול באנשים או בהכוונת אנשים, שלא נעשה
לפי התור ודרך התנועה המיישבת. אגב, אינני יודע אם זה בסדר.
איני בטוח שזה בסדר, אבל נוסר, שזה הסדר בארץ. אף איש לא הולך
- אלא בדרך התנועה שלה הוקצב המקום הזה. ולא מקדימים אחד
לפני השני ולא קובעים אחד לפני השני. להיפך: אני רוצה לנחם
אותך... יש עוד מספיק מקומות שם.

ס. דרובלס: אין צורך לנחם אותי. אני לא יושב שבעה...

היו"ר א. שרון: אני מכיר בחורה מקבוץ אילון, ששכיר אני

אוהה, שעברה ואדח-קבלה והחקבלה - לכוכב-

יאיר.

ס. דרובלס: נכון. מסקי חירות - זו תנועה פחוזה לכלל

אזרחי-ישראל.

היו"ר א. שרון: היא בחורה נורא נחמדה והיא עברה ועדת-קבלה

ונחקבלה.

ס. דרובלס: כי לא מבקשים תעודה מפלגתית. אבל היא

עברה ועדת-קבלה של מסקי-חירות. כי היחידה

שייכת למסקי-חירות.

ס. דרובלס:

אני בעד זה שתפנה כל גרעין דרום-אפריקה
 באמצעות מסקי-חירות. והם יעברו ועדת-קבלה - ובבקשה.
 א. בר-און: כן ועדת קבלה או לא ועדת קבלה - אינני יודע
 מה זה.
 אבל ישנם כללים מקובלים.

ס. דרובלס: התנאים המקובלים הם שווים כלפי כולם.

היו"ר א. שרון: אני מציע שועדת הקבלה תיסע לדרום-

אפריקה, וחשב שם שנתיים וחראיין את כל
 החברים וחקיים ישיבות חוזרות ונישנות לצורך וידוע החוצאות...

אני מבין את זה. עם הדרום-אפריקאים זה לא ילך כך.

אבל הכל נעשה יחד עם החנועה.
 א. בר-און:

ס. דרובלס: לא. אבקש לא לדבר בשם החנועה, כי היא

פנתה אלי בדבר הפוך.

אבל דבר אחד אני יכול לומר: יש מחלקה

להתישבות המסונה על ועדות-קבלה ועם כל הכבוד אליך -

גם אם הוסכם הדבר על-ידי החנועה - זה צריך לעבור אותנו.

החנועה פנתה אלי והביעה את משאלתה. בשם החנועה הבאתי את

הדבר הנה. לכן, עם כל הכבוד, כאשר אתה אומר שתיאמתם עם

החנועה וכו' וכו' ואולי יש כאן קצר, הרי דרך המחלקה להתישבות

- הדבר לא עבר. דרך כאן - איננו יכולים לקבל את ההודעות.

בד קנו וזה לא בהחאם למקובל. לכן, אני מציע את מה שאני מציע.

ואתה, אל חגיד שיש קצר ביני ובין החנועה. אין קצר כזה

בינינו ואנו בהחלט מסדרים על אותו הגל.

ר. וייץ: אחכה עד שירגעו הרוחות. רק עתה הבנתי

את חוכן העניין. אני מבין שהדיון הזה,

אם נמצה אותו, הוא על איזה סוג טוב זה כוכב-יאיר. אם זה ישוב

קהילתי גדול, כפי שאנו אוסרים, אבל מה שאנו קוראים "סגור" -

ר. וייץ:

כלומר - לא פתוח לכל מי שבא, אלא יש באכלוסו טיפול תנועתי ולכל תנועה יש השקפות שלה. על כל פנים - זה טיפול תנועתי.
 או - זה ישוב פתוח, - נכון שזו הבעיה, סאיר? אם זה ישוב פתוח - יש כאן בכלל כללים אחרי-משחלים עליו. אני מבין שעל כך הויכוח. אם הישוב הוגדר כישוב קהילתי והוא יכול להיות גדול, ולא זו הבעיה - אז סתי צודק בטאה אחוז. ואחת מהשתיים או השלוש: כאן צריך להחליט איזה ישוב הוא זה. אינני מציע למתי ולא לך לקבוע את המשבצת. לא מדברים עתה על חחומי-המשבצת. יכול להיות שבאותה משבצת אפשר להקים עוד שוב אחד. לא על כך הוא מתווכח, אלא על אופי הישוב והטיפול בו, ואיכלוסו. לא השתתפי בדיון על עצם הישוב, אבל הישוב הזה הוגדר כישוב קהילתי גדול, אני חושב שדרישה סתי בכונה וצודקת.

ס. ספיר:

סתי יוצא מתוך הנחה, שהשלבים הבאים של מצפה ספיר צריכים להתנהל לפי התהליכים המתקיימים לגבי ישובים סגורים, המתפתחים עד לשלב מסויים. היות והדברים עדיין לא הוגדרו - בדרך כלל בז'רגון שלנו מדובר היה על סאתיים עד שלוש-מאות יחידות.

בשלב של חלום דובר על ארבע-מאות יחידות.

ואז ישנו חהליך, שהוא בעיקרו כמו שהוא מקובל בהח'שבות

הקונבנציונלית, שהותאם לנושא של ישובים קהילתיים.

כ/כ. מלחה-ספיר

לא כן הדבר לגבי מצפה ספיר. מה עומד על

הפרק במצפה-ספיר? - שם על העק עומדים שלושה אלמנטים:

1. בכך שכבר בשלב הנוכחי הישוב - גודלו

הוא בסדר גודל של 1400 יחידות.

2. אם נרצה להרחיב אותו מעבר לצד זה

של הקו הירוק - ניתן להגיע עד 2000 יחידות.

ה. וייץ: זה גרעין עירוני.

ס. שמיר: יפה.

ס. דרובלס: מי החליט על זה?

ס. שמיר: אתן חשובה לכל שאלה.

3. בכך שישנה יהדות הפדרציה

הצדנית של דרום-אפריקה, שרוצה לראות בזה ישוב קליטה לדרום-אפריקאים - על בסיס הכללים העקרוניים האלה - וכפי שאמרה - בישיבה הקודמת - יו"ר הנהלת הסוכנות וגזבר הנהלת הסוכנות - נחננו את ברכתם והבטיחו את תמיכתם המלאה לסיוע, כדי שהעניין הזה ייעשה.

יו"ר א. שרון: הדרום-אפריקאים לא יוכלו לעבור ועדת-קבלה.

לא יעזור דבר.

ס. שמיר: ודאי שלא. אין גם צורך בזה, כי זה קריטריון

שונה לגמרי, כאשר מדובר בארבעה אלפים

יחידות בישוב. והם סקיסים אגודה שיש לה פונקציות סוגדרות לצורך קידום הנושא של ההתיישבות.

ועתה - מי החליט על כך: קודם-כל,

שר החקלאות החליט על כך, והוא בא בדברים עם יהדות דרום-אפריקה

ובררנו את הדברים העקרוניים וחנאים עקרוניים והשארנו את

הדברים לוועדת השרים המוסמכת שתדון בזה על-יסוד זה גיבשנו

חכנית לישוב זה על-פי חוק חכנון ובניה; גיבשנו חכנית לישוב זה

וכפי שדיווחתי גמרנו אותו והגשנו אותו לוועדה ומדובר על 140 O

יחידות. וזאת, כאשר הבסיס הוא של בנה-ביחך, ושוב - לפי קריטריונים אלה.

וכאן יש פריצת-דרך למה שאנו קוראים

החשיבות פריפרית, וזה יכול להיות דגל ראשון לכך.

ס. עמיר:

ועתה אני רוצה לומר כמה סלים לגבי הישוב

שקיים שם. הוא מונה 15 משפחות. אני נמצא בכר"ם עם נציגות מוסמכת של החנועה ואטרחי לעצמי והבטחתי וכך גם לקחתי בחשבון -

שיש להבטיח קטע סחוך הישוב לכל התפתחות חזויה של הישוב

או הגרעין שיחיישב במקום. - א. בגלל האנשים עצמם ;

ב. צריך לקחת בחשבון את כל ההתחייבויות האפשריות .

ולקחת בחשבון עד 250 יחידות. האגודה שקמה במצפה-ספיר

חוכל להמליץ על אנשיה במקביל לזרם-אפריקה - להתישבות קבע שם.

כלומר - כל הדרישות של יזמים

אין של הראשונים שם או אלה שיצטרפו אליהם - יכולות לבוא

לידי סיפוק עד לסדר-גודל של מספרים אלה שהזכרתי כאן.

לא נכון ולא נוחן על-פי חפיסה זו להגביל את הישוב

בפיחוחו ובהקטתו - על פי התכנון , על פי כללים של

ישוב סגור; כי ישוב סגור בארץ - עוד לא עברנו כמסדר

שהקים - את סדר-הגודל של 150 משפחות. אין לנו שום מפתח לכך ואין

עוד הסטוריה כזאת בארץ.

על כן, אפשר לחת סיפוק מלא לכל הציפיות

של אנשים שיחקשו או נרשמו, או שהתחייבו לגבי מקום זה.

ר. וייץ: יש יוצא מן הכלל אחד - וזה כפר חב"ד.

ס. עמיר: נכון. אבל לאפשר פיחוח הישוב הזה כפי תכנונו

המלא. אגב, אותה בעיה בדיוק יש לנו

בנושא הרדאר, שאינו זו מכיוון שנושא זה עוד לא הוכרע.

היו"ר א. שרון: מה לא הוכרע.

ר. וייץ: איזה אופי יהיה לישוב.

ס. דרובלס: אני חייב להודות שחלק מהדברים לא היו

ידועים למחלקה להתישבות, שהיא אמורה להיות

אחראית לרקמה הישוב לפחות מבחינת הגודל. יכול להיות שניתנו

ס. דרובלס:

הנחיות כאלה, וזה לא בא לידיעת המחלקה. זו פעם ראשונה שאני שומע, שהנחיות שניתנו הן ל-1600 יחידות. אני אקדם זאת בברכה, כי ודאי שבהסתדרות ציונית וסוכנות יהודית-לא נהיה נגד קליטת עולים, אלא להיפך. זה תפקידנו ונעשה את הכל להביא כל יהודי ארצה, ובכל תנאי. ואם רק יהיה יכול להוות נקודת-משיכה - אנחנו בעד זה.

אבל יחד עם זאת אננו

יכולים לבוא ולהפך את האסיבות שלנו. לפי המנדט שניתן למחלקה להח'שבות - הוטל עליה לחכנן ישוב סגור, קהילתי, בן 250-400 משפחות בכוכב יאיר, והתנועה יצאה בפרוספקטים לאנשיה וקראה להם שיבואו לכוכב יאיר, ויעזבו את חל-אביב ומקומות אחרים בהם הם יושבים. והאנשים נענו לפנייה מיוחדת זו אליהם, כי שם המדינה צריכה אותם.

ועתה, מותר לנו בהחלט לראות את

הפרוספקטיבה באופן כללי ואנחנו אומרים: במקום ישוב של 400, זה יכול להיות ישוב מושך לעולים, ולאחרים - ויכולים לבנות שם ישוב של 1600 משפחות, שיוכל להפיק קל יותר.

אני בעד זה, אבל אנו החקשרנו עם גרעין

שהוא קיים והגבלנו זאת עד 15 בחים ראשונים. אמרנו להם שמעבר לזה לא נלך, אלא רק כאשר אפשר יהיה להתחיל ב"בנה-ביחך". לגרעין זה של כוכב יאיר נבטיח 400 יחידות במסגרת המשבצת הזאת, ונגיד לנועה שהם יארגנו 400 וליחר - ניתן את האור הירוק ונברך את הגרעין מדרום-אפריקה וכל-מיני קבוצות אחרות, שילכו ויבנו שם.

במ 55. המלצתי - מילי רה"מ

היו"ר א. שרון: אני סברך על ההצעה של מתי דרובלס.

אנו צריכים לעמוד כאן - א. בהתחייבות

שלנו לתנועה, כפי שנחנו אותה; זו היתה באמת הצתי שלי בחחילה, מאחר והיו לנו שני ישובים - צור-נתן וטלעית, ולהוסיף ישוב נוסף

היו"ר א. שרון:

לאוהה חנועה בסגרת הדרך שלנו, הייתי אומר - ההסטוריה, לסצות
עדכסה שניחן - לא תמיד ניחן - בכל אופן, להקים גשים הוטוגניים
- כי זה סקל סכל הבחינות.

אני צרף להודות: אני הייתי זה שיצר

אח הקשר עם הדרום-אפריקאים. זה לא היה מקום יחיד שהצעתי להם
אלא עוד כמה מקומות - מהרואר דרך חרבת זקור (נירית) ועד מקומות
נוספים - ולקחתי אותם גם לשטח. אבל מקום זה מצא-חן בעיניהם יותר
מכל מקום אחר. מאחר וראיתי חשיבות רבה מאד להקמתו של ישוב
גדול מעבר למה שחשבנו במצפים רגילים, שם דברנו על 200-400
משפחות - כאן ראיתי חשיבות לישוב הרבה יותר גדול בגלל היותו
במוקד - בכרכז אוכלוסיה ערבית, הסתפתחת במהירות
רבה ביותר.

אני סודה שנחתי להם את ההסכמה, עד

כשהיינו בשטח, מבלי שהיתה לי אפילו שהוח להביא זאת לאיזו שהיא
ישיבה. לכן, מקובל עלי מה שאומר סחי כאן. לא פגע במה שסיכמנו
כולנו ולא נפגע בהחייבות שלי, שהיא כבר בעצם התחייבות שלנו,
כי הבאתי אוהה כבר משולחן זה לדרום-אפריקאים.

אני מקווה שזה יהיה ישוב אחד בסופו של

דבר. אין טעם להחזיק כאן שני ישובים. מדובר כאן באתר אחד,
במקום אחד. ואם נצליח להגיע שם לכן, שיחחילו במהירות לבנות שם
סאות בתים - אני חושב שעשנו דבר בעל חשיבות עצומה.

כדאי לציין ש"בנה-ביחן", כפי שאנו

רואים זאת כיום - אסנמ מעבר למה שהיה הקו הירוק - באריאל,
בקרני-שומרון, בבית-אל, בקדומים, נוה-צוף - מקבל תאוצה בלתי-
רגילה. לכן - זה הסיכום.

המגן 56 - מציין קאמראים - אלו דירקן.

היו"ר א. שרון:

ישנה בעיה שפנה אלי בענין זה מושל
יו"ש. הוא הסב חשומת-לבי שבאזור בירקן

יושבים האנשים באהלים - אנשי נפיים - כבר כמה שבועות. הם
זועקים, על שאיננו נותנים להם אפשרות להתישב. הם טוענים שזו
אפלייה עמית, כביכול. זה ודאי מקובל עלינו שליד שולחן זה -
טענה כזאת אינה יכולה להתקבל.

אבל העובדה היא, שלכולם מצאנו
פתרונות ולהם - לא. אולי אפשר למצוא להם פתרון איזה שהוא. יש שם
כל-כך הרבה הרים...

ס. דרובלס:

ישנו מקום אחד שם - הר צנון.

היו"ר א. שרון:

זה רחוק להם ואת תפוח אינם רוצים.

א. בר-און:

הם רוצים רק את אזור ראש-העין.

היו"ר א. שרון:

הם חיסונים ואלה חסנים יוצאי חבן.

ס. דרובלס:

הם רוצים רק את אזור אריאל, קרוב לראש-
העין.

היו"ר א. שרון:

האם אפשר לבקש כאם טחיים או מישהו

א. בר-און:

שיצא לעסוק בזה: יש לנו שטחים גדולים.
אריק, כל מה שאתה אוטר - רק אני אשם
בכל הדברים. ב. צריך למצוא להם ואני

אמצא. אני אפגש אתם ונראה מה אפשר להציע להם.

היו"ר א. שרון:

אוטר לך מה אני מציע לתע יע להם:

בשטח בין בית-אריה סמזרח לבין דיר-בלוט

בצפון, לבין שטח האימונים, שנקרא נטרף - השטח הצבאי,

כאשר מטערב לקום זה נמצא קיבוץ נחשונים - שם יש אפשרות להקים

ישוב. זה קרוב. אנשים אלה רוצים כנראה קצת קרוב... ברור לכם

למה אני מתכוון?

השר א. שרון:

זה מקום נהדר; זה בכל האזור הזה, בין המקום שהיתה המצבה בגבעת-כוח - בקולה, ומשם צפונה לדייר-בלוט.

כל זה הינו שטח-אש; כמעט עד אלקנה. כבר לא.

אורי בר-און:

היו"ר א. שרון:

יש אפשרות למצוא שטח באזור זה? בישיבה הקודמת סוכם על בית-אריה/ויצאה הוראה חכנון השבוע.

ח. צבן:

סיכמתי את הנושא הזה ויש לי בקשה: לא הייתי רוצה שהיום יתגלגל גרעין של

היו"ר א. שרון:

יהודים באהלים. לכן, אורי - חמצא פתרון נאות לענין הזה.

עוד גרעין יושב באהלים - ביתיר.

ס. ד רובלס:

נהיה שם באחד הימים הקרובים ונבדוק את המצב.

היו"ר א. שרון:

הח' 75. ענין-המלגה: תכנון אקונומי.

נגע בנושא גבעת הרדאר, כי אני רוצה לתח אפשרות ליעקב טוביה להשמיע כאן

היו"ר א. שרון:

סקירה.

ישנו דבר שהחלטנו עליהם לפני זמן רב

א. בר-און:

וכאן אנשים סוככים היום,

ובאו והציעו להשקיע חצי-מיליון לירות בשביל החשתי. לכן אין

שם שום בעיה. הם יכולים להתחיל לבנות.

א . בר-און :

אלא שישנם כל סיני מכשולים בדרך
הניוורקטיה והסדר שהורגים אותם.

ר. וייץ :
חשבת' שדינו כדין רמת קדרון. למה
שיהיה על כך ויכוח? זה קרוב לירושלים.

אל"ם ד. סתיו :
האדסה שם אנה שלהם, ברמת קדרון רכשו אנשים
אדסה. כאן אלה אדמות המינהל.

יו"ר א. שרון :
מה ההבדל? הם יחכרו את האדמה הזאת,
חכירה לדורות. לא צריך לסכור זאת. הבעיה
הזאת די מדאיגה אותי. הרי עלול להיות שלא אהיה חבר סועצח
המינהל. ואני מוטרד מהעדר הקול שלי בנושא מכירת-קרקעות
- מה שנקרא בפעילות נגד זה, כי אני נגד זה.

מאיר שמיר :
בהתאם להחלטה הקודמת, הזמנו טופוגרפיה
וסיסון שדות-המוקשים. זו בעיה של שדות-
מוקשים, שיכולים להשפיע על זמינות התכנון ופריצת הדרך.
אני מקווה שזה יהיה סוכנים עם איחור שדות-
המוקשים והטופוגרפיה ב-15.8.81.

בעקבות הדיון שהתקיים כאן - ובהחשב
עם העמדות של מעלה החמשה וקריית-ענבים - גיבשנו פרוגרמה
לאסף יחידות, הבנויה, שהבינוי יהיה שם בארבעה שלבים, כך שנוכל
לעקוב מקרוב ולהחליט על פיתוח שלב נוסף בזיקה לכל הפרובלמטיקה
שמעוררת שם, אחר שנראה איך השלב הראשון של 250 ו-500 -
מקבל.

על כן, מבחינה תכנונית - הדברים נמצאים
בשלב כלשהו של תכנון.

ס. שס"ר:

שרד השיכון מתנגד לתכנית זו ששני

ניסוקים:

1. הם רואים בזה פרבר של ירושלים;

2. סדר העדיפות של הקמת הרדאר ביחס

לפרברים אחרים, שעליהם הוחלט או שעוסקים בהם, או שבתהליך של

עיסוק נמצאים גם - הם רואים בזה דברים קודמים לגבעת הרדאר.

הדיווח שלי אומר כך: אסנמ אנו מתקדמים

בתהליך התכנון, לא כל-כך בהתאם לציפיות של אנשים שהיו

רוצים לראות את התוצאות מהירות יותר. אבל העניין ייתקע עד

שיהיה הסדר ברור וחד משמעי.

א. בר-און: הרי יש כאן ועדת שרים. זה עלה כבר שלוש

פעמים. אפשר פעם אחת להחליט ולסיים בזה.

על מה צריך לבוא אתם להסדר? זה שייך לקואליציה?

היו"ר א. שרון: לא מערובים כאן דברים כאלה. סעולם לא

ערבבו בוועדה זו עניין כזה.

א. בר-און: זה לא נושא של ס"ס.

אנו החלטנו להקים שם ישוב בקרבת הרדאר.

יש יהודים שרוצים להשקיע כסף, אבל חסרה להם

כחובת ברורה: סיי הגורם שצריך ללוות זאת. אם נחליט על הכחובת

הברורה - אני סומך על יהודים אלה, שהם ידפקו במידה מספקת

על הדלתות ולא יתנו לישון עד שזה ייעשה.

אבל מה קורה: המינהל מנסה

לקחת את האטיציאטיבה ולקדם את הדברים. ומשרד השיכון חוקע לו

סקלות.

היו"ר א. שרון: הוא לקח זאת עליו?

ס. דרובלס: אם הייתי יכול - הייתי לוקח זאת בהחלט עלי.

אבל צריך להחליט במפורש שזה המינהל לבניה

ס. דרובלס:

כפריה - הוא יצטרך לבצע זאת ולא יוכל לנסות לעכב את הדברים.
אם נחליט שזה המינהל - הוא אינו מסוגל, כי זה מעבר לקו.

אל"ם ד. סתיו: אני סוכר לומר שיש כאן הרבה יריבויות,

כמעט שלא לענין, שקשורות לענין הזה,

ואני חושב בכאב, שמאיר הציגזאח כאן בחצי-פה.

סדר שני - לגופו של ענין - בראייה חכמונית

או של המטרה - אין כמעט מחלוקת בין המינהל ומשרד הבנוי והשיכון.

כלומר - המינהל רואה בזה ישוב פרברי גדול של ירושלים, והוא רוצה

לפתח את זה. משרד הבינוי והשיכון - משלב זאת בחכמית אזורים

של כל גוש גיבעון כישוב כזה.

על כן, זה ענין לפגישה אחת בין מינהל

מקרקעי ישראל וד"ר בכיר במשרד השיכון והבינוי. אפשר לשים

את הדברים על השולחן ולגמור זאת. הם, בתכניות של ירושלים-רבת

שלהם - יש לבדוק את גבעת הרדאר ואת והם מעוניינים בזה. הטיפול

של השכונה הראשונה או הגרעין הראשון (לא בסובן של גרעין של

אנשים - אלא גרעין ישובי ראשון) זאת יעשה מינהל מקרקעי ישראל.

מכיוון שהעדיפות שלהם מבחינת משאבים במקום אחר. משרד הבינוי

השיכון אמנם יהיה חייב מבחינת התשתית לראש-השטח לחתום

לענין הזה, וכך אני חושב שיש סיכוי לזה ואפשר יהיה לישב

וליישר את ההדורים פחות או יותר בענין זה.

היו"ר א. שרון: מי יהיה אחראי לזה?

אל"ם ד. סתיו: לא המינהל לבניה כפריה, בפירוש - לא. אלא

החוז ירושלים, כאשר החלק הראשון - שכונה

ראשונה - מינהל מקרקעי ישראל ימשיך בזה, בהחלט להחלטה שלנו.

ס. דרובלס: זו קבורה של הענין.

על המינהל לבניה כפריה יש לנו השפעה,

ונוכל לעבוד איתם.

א. בן-ארי: אין להם כסף ועל כן הם מתנגדים לזה.
אל"ם ד. סתיו: מחוז ירושלים יכול לעשות זאת.
כ. רובלס: זה בכלל יהיה קבור לגמרי...
אל"ם ד. סתיו: אח גבעון העבירו סאמינהל לבניה כפריח
למחוז ואז זה התחיל לזוז.
כ. רובלס: לפני החלטה סיוחדת של הכר - עם תקציב
סיוחד. אבל למחוז אין כספים בכלל.
כ. שמיר: אני יכול להרים את זה אם לא עושים לי שני
דברים: לא שמים ווטו סטוטורי;
ואם מס'ד השיכון יעשה את מערכת החשתיח
על ראש השטח, בדיוק על פי ההחלטה. נקודה. אם שני תנאים אלה
יקוייסו - אני יכול לעשות זאת.

הי"ר א. שרון: אני רוצה לקבל את ההחלטה הנאה:
נקבל כאן החלטה בשלבים:

1. סינהל סקרעיישראל, באמצעות הכלים העומדים
לדוחו - ייגש סיד להכשרת המגרשים לאותה קבוצה, שרוצה
להתישב במקום, הם כרח לנו. האם יש להם שם? - גרעין הראדאר.
וזאת, כדי שאפשר יהיה להחזיל סיד בהכשרת השטח לבניה.
2. בשלב שני נקיים כאן עוד דיון ונסכם מה
ואיך יהיה נושא ההסך של הטיפול בישוב זה.
מה שאבקש - לגשת ישר לעבודה.

כ. שמיר: צריך להחליט על הסך חכנון וביצוע
הי"ר א. שרון: חכנון וביצוע. טוב:

מחליטים שמינהל סקרעיי ישראל ימשיך בחכנון
ובביצוע שלב ראשון.

מתי אפשר לראות את הטרקטורים עובדים שם?

כל זאת - אחרי הוצאת הסוקשיים. ר. וייץ:

איני יכול לחתלכם זמן. אני מקווה שזה יהיה ס. שסיר:

אחר זמן קצר.

זה לא יקח שנים. מדובר בשבועות? יו"ר א. שרון:

כן. ס. שסיר:

סליחה, יש לי אינפורמציה ששולחן זה ר. וייץ:

מוכרח לדעת זאת.

ר. 58: חסיג חיצונית קצין כההיטל.

עתה מדבר אני בשם הקופה של ההסתדרות

הציונית. קבלנו לכל הפעולות ההתישבותיות תקציב נוסף לתקציב הרגיל 150 מיליון שקלים.

הוצאנו כבר 164 מיליון שקל ואנו נמצאים

בסכום של 14 מיליון מעבר לתקציב.

לביצוע ההחלטות לפעולות עד הישיבה הזאת - יש צורך בתקציב

נוסף של 124 מיליון שקל. ואיני מדבר על התקציב הרגיל, שהוא בסכום

חסור ביותר, כי ס-350 מיליון שקל - קבלנו רק 70 מיליון שקל.

יש בזה "ברוך" גדול. אבל זה לא שייך לענין. את זה נסחוב,

כמו שנסחוב את שאר הדברים.

אם לא יאושר תקציב נוסף - אי-אפשר יהיה לעשות

שום פעולה נוספת. אני רוצה שיהיו הדברים ברורים. כי סאתנו הדברים

הולכים לקה"ל ולשאר הארגונים העוסקים בזה.

היו"ר א. שרון: לא יכול כל אחד לקדם קצת?

ר. וייץ: אני רוצה שיהיה לך ברור: סה-150 מיליון שקל -

לא קבלנו כלום. הגזבר הוציא את הכסף,

והוצאנו 14 מיליון שקל בהתחייבות - יותר מהתקציב. ועתה האוצר

זועק לשמיים. ביקשנו 124 מיליון שקל.

יו"ר א. שרון: איני שומע שום זעקה.

ר. וייץ: אם כן, אני מעביר זאת עכשיו אליך. עכשיו

ר. וייץ:

מתחילות אצלנו הצטרפות. אני רוצה שירשם ליד שולחן זה שאת
הקציבים גסרנו לחלוטין. כדי לבצע את ההחלטות - לא כולל מה
שעבר היום נאן - אני רוצה שיהיה ברור, יהיה צורך בתקציב נוסף
של 124 מיליון שקלים. אם לא יהיה תקציב נוסף זה- ידינו ורגלינו
כפותות לחלוטין. שיהיו דברים אלה ברורים.

פ. דרובלס: היות ורענן סודיע הדעות וזה נשם בפרוטוקל -

אני חייב לומר כך:

לפי החלטות ועדה זו - באישור

האוצר - הוחלט בחודש סרץ ואושר תקציב נוסף בסך של עד
מליארד וחצי לירות שזה מאה וחמשים מיליון שקל. זה אושר לפי
החלטות הועדה.

המשך הישיבה - ל. דרוקר.

מר מ. דרובלס

(עד כאן רשמה מ.י. מכאן

(ל.ד.)

זה אושר לפי אובייקטים של יחידות דיור, ישובים. זה אושר לפי החלטות הועדה של ישובים חדשים ועיבוי הישובים הקודמים. עבדנו בדיוק לפי מה שאושר. אבל אנחנו דיברנו על כספים בחודש מרץ, ואנו חיים היום במחצית חודש יולי. המחירים לא עומדים במקום. האוצר ידע שהמיליארד וחצי לירות, או ה-150 מליון שקל שאושר אז, זה לא אבסולוטי, אלא לפי הצמדה, אבל הוא לא נתן לנו את הכסף. היום הגשנו לאוצר את החשבון, לפיו אותם המיליארד וחצי לירות שאושרו, לפי ההתחייבויות שלנו, זה עוד 124 מליון שקל אותם אנו צריכים. האוצר בודק זאת ויתן לנו תשובה בימים אלה.

עמדנו בדיוק בהתחייבויות

והחלטות שהיו, אנחנו רק לא שולטים על ערך השקל, אם עובדים לפי דולארים. אנו לא חרגנו.

השר א. שרון : אני מוכרח לומר לכם, שאני אף פעם

לא ראיתי פה לירה אחת. אני רק

יודע דבר אחד - שכל הזמן זה נבנה, הכל נבנה כל הזמן. כלומר, יש איזו דרך בה כל הבעיות הללו נפתרות באיזו שהיא צורה.

מר ר. וייץ : אריק, כדי שלא תהיינה אי הבנות -

מה שאמר מתי זה נכון, אבל זו

פרשה אחת - זה ייקור המדד על אותו סכום לפי ערך הכסף לפי האנפלציה,

והתחשבות שהאוצר יעשה ויקיים. אין לי ספק. לא על זה אני

מדבר. יש לדברים שלא נכללו ברשימה האורגינאלית, שנוספו

בינתיים, וניתנה הוראה להתחיל לעבוד בהם, ובחלק התחילו, כי

העבירו תקציבים קודמים, יש צורך בעוד תקציב, לפי ערך השקל

מר ר. וייץ

לפני חודש, שזה יצא בערך אותו מספר. ההוא קצת יותר גבוה, ההוא 128. לא חשוב, 125 מליון שקלים נוספים. אני רוצה שיו"ר הועדה ידאג לזה, שלא יעמדו הגלגלים. אני את שלי אמרתי.

השר א. שרון : אני אטפל בזה.

דג. 59. צלילי היום בלונדון - צילום - צילום חק' "הקולות"

השר א. שרון : יעקב טוביה, נשמע בבקשה את סקירתך הממצה.

מר י. טוביה : אני אעשה את זה בקיצור. אנו הקימונו בשנה האחרונה 10 מפעלים, ואני אתחיל מהצפון.

השר א. שרון : אני אומר עוד מילה אחת לפני שיעקב מדבר. אנחנו לא יכולים, עוד לפני שהוא מוסר את סקירתו, ^{שלא} לשבח את המאמצים ואת ההשגים של חברת מקורות. נדמה לי שבפעולה מואצת של פחות מ-7 חדשים, ביצענו כאן פעולות שמעטות כדוגמתן בהיקפן ובמהירות הביצוע. והייתי רוצה כאן, באמת, לברך אותכם על ההשגים האלה.

מר מ. דרובלס :

אני חושב שזה גם על דעת המחלקה
והחטיבה על שני ראשיה, שמצטרפים

לברכה.

מר ר. וייץ :

לא יועיל לך שום דבר, אני תמיד
אמרתי שמלאכה צריך לעשות היטב,
בין אם אתה מסכים לה ובין אם לאו. מלאכה לא טובה עושים
סנדלרים כשהם תופרים בגדים.

באשר לשאלה האם היה צריך לעשות
את זה או לא? אני לא סרתי מדעתי, שזו היתה ריצה מהירה
ודי טובה, בכיוון הלא נכון. ותגיד - כל הכבוד, יוסי עשה
עבודה טובה.

בשר א. שרון :

רענן, בענין זה אנו כבר נמצאנו
למדים, שכל תפירת בגדים מהירה מדי
אינה טובה, ובוודאי כשהיא נעשית בכיוון הלא נכון.

מר ר. וייץ :

אני מסכים איתך. והיות והשיפוט
על ענין כזה אינו בידך ולא בידי,
אלא בידי שר ההסטוריה, נראה. או שנזכה לשמוע את פסק דינו,
או לא, אי אפשר לדעת.

מר י. טוביה :

אם כן, יש פה מפעל ריחן- דותן,
המספק מים בינתיים משלושה מקורות
למי-עמי. הקווים הונחו על ידי הסוכנות היהודית.
מקו ואדי ערה של מקורות, קו שיושלם בספטמבר. ולדותן -
מהמפעל של הממשל, בריכה שהוקמה על ידי הסוכנות וקו שנעשה

מר י. טוביה

על-ידי מקורות.

מפעל שבי-שומרון - מספק מים לשבי שרפרון, לחומש ולשבי-שומרון ב'. מקור המים בבית איבה, של הממשל. הקו הזה גמור. הקו לחומש גמור - הם כבר מקבלים מים. יש שם בריכה שהוקמה על ידי הסוכנות. בשבי-שומרון א' יש בריכה שנבנתה על ידי הסוכנות, ומפעל בוסטר שצריך לספק את המים, גמור, המספק מים כבר לחומש. בשבי-שומרון, בספטמבר יהיו מים.

מפעל שלישי - מפעל קרני-שומרון - קדומים - מספק מים לקרני-שומרון, ליקיר, לעמנואל, לקדומים, לצותא ולמעלה שומרון. המפעל הזה בנוי על שני קידוחים - קידוח קדומים וקידוח קרני שומרון. קידוח קרני שומרון יופעל בימים הקרובים. יש בריכה אחת של אלף קוב בקרני - שומרון, בריכה בקדומים, בריכה ביקיר. המפעל כולו יושלם עד ספטמבר. לכל הישובים יש כבר מים.

המפעל השלישי הוא המפעל מאלקנה

עד אלון מורה. בנוי על שלושה קידוחים: על קידוח עזווייה של הממשל, קידוח אריאל וקידוח בית חורון. באשר לבריכות - יש בבידיה בריכה אחת עם בוסטר, בריכה שניה באריאל, שתהיה גמורה בספטמבר, בריכה בתפוח ושתי בריכות באלון - מורה.

השר א. שרון: אני מוכרח לומר משהו לגבי הקו הזה -

לא אחת יצא לי לראות את העבודה

בקו הזה, כמו בקווים האחרים. הם היו עובדים בקצב מהיר יותר מאשר אני הייתי נוסע במכונית, אני מוכרח לומר.

מר י. טוביה : היתה לנו שם בעיה עם קמ"ט מע"ץ.

הוא טען שעשינו דברים ללא אישור.

התברר שההוראות שלהם ניתנו לתה"ל ועד שתה"ל העביר את ההודעות אלינו, גמרנו את העבודה.

מר א. בראון : תספר למה. היו שם שני אחים, אח

אחד שעבד במקורות ואח אחד שעובד

במע"ץ והם גמרו את זה בבית.

מר י. טוביה : תוך כמה חדשים הקידוחים הללו כולם

יופעלו, כשלכל הישובים, למעשה,

יש כבר מים, בין בצורה זמנית ובין בצורה קבועה.

המפעל הרביעי זה מפעל בית-אריה.

הוא מקבל בינתיים מים באופן זמני מהקו של הממשל. תוקם

שם בריכה. אנו מחדשים קידוח של הממשל, ואני מקווה שעד

סוף השנה הקידוח הזה יופעל. יש כאן מחשבה לספק מים מאותו

קידוח גם לנוה-צוף ולנוה-צוף ב', וחלמיש, אשר מקבלים

בינתיים את המים מביר-זית. ביר-זית מקבלת את המים מרמאללה.

רמאללה מקבלת את המים מקו שלנו שיוצא מסביבות מוצא.

המפעל התמישי הוא מפעל שילה. היו

לנו שם הרבה אכזבות. קדחנו קידוח רדוד ראשון שקיבלו בו

רק שני קוב לשעה, לכן נאלצנו לקדוח קידוח נוסף. עדיין לא

ברור מה תוצאות הקידוח הזה. יש תקווה שיהיו שם מים. נבנתה

שם בריכה. הישוב הוקם בחלקו מעל הבריכה, כך שצריך לעשות

שם עוד בוסטר שיספק מים לבתים שמעל הבריכה. המפעל הזה, גם

מר י. טוביה

הוא יגמר תוך חודש - **חדשים**. יש פה בעיה, שהמשאבה הקטנה כבר פועלת, יש להם **מים**. לגבי המשאבה הגדולה, כיוון שהמים בקידוח נמצאים בעומק **רוב**, צריך לקבל משאבה מיוחדת מפעל הימים, כדי לעשות את **שאיבת הנסיון**. זה בשילה 2.

אדורי זה ישנו מפעל נעלה, שמקבל

את המים ממתיתיהו.

מליחה יעקב, קידוח שלה 1 בקושי **מספק היום** את המים.

מר מ. דרובלס :

הוא לא מספק את כל המים הדרושים **להם** ולכן השארנו את הצינור

מר י. טוביה :

שהנחנו כדי שאפשר יהיה לעשות את הקידוח השני, צנור שמביא את המים מהמעייין של הכפור **הצורבי**, השארנו להם, והם לוקחים את המים מהצינור הזה ובכך **משלימים את כמות המים** הדרושה להם.

לנעלה (נילי) אנחנו בניה קו

מבריכת מתתיהו, ואני מקווה **שנגמור את העבודה** עד סוף השנה. בינתיים יש להם קו זמני.

עכשיו אנו רואים בנילי בריכה על **הנבעה המזרחית** יותר.

השר א. שרון :

אנר הולכים להקים את הבריכה על

מר י. טוביה :

מר י. טוביה

קצה הבננה. היום יש איזה שהוא עיכוב בקשר עם הקמתה, ולכן אין לנו תאריך גמר. כל שאר המפעל יגמר עד סוף השנה.

השר א. שרון : בנוה צוף ב' יש כבר בריכה?

מר י. טוביה : בנוה-צוף ב' יש קו מים. הטנקים יהיה שם ב-15 לחודש. מים יש להם

כבר.

הדבר השישי, נדמה לי, זה מכמש. היינו צריכים להניח קו מרימונים למכמש. הקו יהיה גמור בסוף החודש הזה. המיכל יהיה שם ב-15 לאוגוסט. אם אנו מדברים על סביבה זו, אנו צריכים להקים בריכה בכפר אדומים, שתהיה מוכנה בסוף השנה.

המפעל השביעי הוא תקוע. יש תקוע ויש מעלה-עמוס. את הקו למעלה עמוס סיימנו, הם כבר מקבלים את המים. במעלה עמוס, באוגוסט, יהיה לנו מיכל של 100 קוב. בינתיים שמנו שם מיכלים זמניים קטנים. יש להם מים. לתקוע יש קו זמני, ובסוף אוגוסט אנחנו נגמור את הקו הקבוע. בריכה של 500 קוב בתקוע נסיים בסוף אוקטובר.

יש לנו מפעל נוסף לאפרת. בריכה של אלף קוב - תסתיים בסוף השנה. יהיה קו מחלק^ל לאפרת בספטמבר. יש פה עוד קו מחלק לראש צורים, של 1.2 קילומטר, שיעשה באוגוסט.

העבודה האחרונה שקיבלנו רק עכשיו זו העבודה ללוציפר, מעון וכרמל. קו של 2 ק"מ מיתיר ללוציפר,

מר י. טוביה

שיטתיים בספטמבר. תחנה ליתיר גם כן בספטמבר, ובספטמבר
 גם נקים שם בריכה של 100 קוב.
 עכשיו, מכאן, ^{על}הקו למעון ולכרמל
 עדיין לא הוחלט. על כל פנים, נצטרך גם שם להקים בריכה
 של 500 קוב. הבעיה כאן שהמים מועברים מקידוח שוקת שעל-
 יד באר-שבע. לכן אנחנו עומדים לקדוח כאן קידוח ראשון,
 בעייתי מאוד. אנחנו מקווים שבעוד חודש נתחיל את הקידוח
 הזה, לאחר שיקבעו את המקום המדוייק, כאשר קידוח, עד
 שהוא מפיק מים, יקח שנה.

מר מ. דרובלט : יעקב, דילגת על מצפה-גוברין.

מר י. טוביה : מצפה גוברין זה לא ממשל של מקורות

בינתיים, אלא של הממשל. הכוונה

היא להניח קו מבריכה ממרא בחברון.

הכוונה היא להניח קו מבריכת ממרא :

בחברון דרך חוצה יהודה החדש. זה

מבוצע על ידי הממשל, על חשבון תקציב של הממשל. הם מבצעים

עד כרכומיה.

השר א. שרון : מה עם תרצה, תרצה צריכה מים.

יש שם למטה מעיין, בעין פרע.

מר י. טוביה : יש שם מעין עם הרבה מים, אין

בעיה לעשות זאת.

השר א. שרון : תרצה צריכה מים, לא יעזור. שם עובדים. זה אחרי תובס. זה מקום נהדר. אני מציע לכל אחד לבקר שם. זה אחד המקומות היפים בארץ.

האם יש איזה שהם שאלות ליעקב? נגענו בנושא תרצה. עלה כאן נושא מצפה-גוברין, שאיני יודע מה בדיוק תשובתנו, ונושא מצפה לכיש, ששם וודאי תהיה בעיה, כי איני יודע מהם מקורות המים הכי קרובים לשם.

מר י. טוביה : יש שם מפעל שוקן שאנו מכינים, וקדוח לכיש.

השר א. שרון : אני מודה לך, יש איזה שהן שאלות לחברים? מר ח. צבן, בבקשה.

מר ח. צבן : הג. 60. נקיש חוצה שומרון: הינאל הקצו

מר ח. צבן : אנחנו במצב שאין לנו כסף לגמור את חוצה שומרון. אם נתחיל בעיכובים אז נכנס לחורף, ואז לא נגמור את זה.

השר א. שרון : האם גמרנו את הפריצה לכביש למטה, או עוד לא?

מר ח. צבן : עוד לא.

והמצב הוא ש-11 מליון שקל צריכים להיות מתקציב משרד הבטחון ו-4 מתקציב ההתיישבות. זה 300 אלף שקל ליום. השבוע הכל נגמר לנו.

מר א. בראון : אני רוצה להסביר את העניין - בזמנו קבע ראש הממשלה חלוקה לפי אחוזים, לא לפי כסף, כלומר שההתיישבות תתן 30%, משרד הבינוי או מע"ץ 30% ומשרד הבטחון - 40%. לפי זה, בהערכה ראשונית, כל אחד נתן את חלקו, פרט למשרד הבינוי שהוא עושה את האספלט, כך שזה לא חשוב כרגע (התחילו כבר). הראשון נתן משרד הבטחון, הוא נתן 12 מליון שקל. אז זה היה 40%. ^{כשהחטיבה} להתיישבות נתן את הכסף, הוא כבר נתן 13 מליון שקל, כי כבר היו התיקרויות. עכשיו, לפי האחוזים חסרים היום בערך 13 מליון שקל של משרד הבטחון, שהוא חייב כדי להגיע ל-40%, ועוד 4% מליון שקל מצד ^{החטיבה} להתיישבות, כדי להוסיף למה שהיא נתנה, על-מנת שזה יענה על התקציב שהוחלט עליו על-ידי ראש הממשלה, שר החקלאות ושר הבינוי - זה היה הפורום שהחליט על זה אז.

סרי לקח על עצמו לטפל במשרד הבטחון,

ואני מקווה שתוך השבוע הזה או בתחילת השבוע הבא, העניינים יזוזו. בכל אופן, בכל מקרה, לא בא בחשבון לעצור את העבודה. זה בכל מקרה לא בא בחשבון.

מר מ. דרובלס : החטיבה להתיישבות מכניסה לנדוניה

את כל הכבישים שהיא בצעה עבור

משרד השיכון.

מר א. בראון : אריק, הנושא הזה צריך להיות
בידיעתך.

השר א. שרון : אני לקחתי לתשומת ליבי את המצב
הזה. אם יתברר תוך מספר ימים
שאינן לזה פתרון, אביא זאת מחדש לשר הבטחון, שידון בנושא
הזה.

השר א. שרון : אני רוצה להעלות נושא שהוא בעצם
הנחייה חוזרת, ואני רוצה להדגיש
את הדחיפות שבו. אני נתתי הנחייה, שחזרתי עליה מספר
פעמים, להחכיר קרקעות בשומרון וביהודה, ואם יש כאלו
גם בחבל עזה, לישובים ולמועצות האזוריות היהודיות בשטחים
אלה. המדובר בקרקעות מדינה. מאחר ויש להניח שהמו"מ המדיני
יתחדש תוך זמן קצר ביותר, מוכרחים להיות במצב, שקרקעות
ממשלתיות מוכרות לישובים היהודיים ולמועצות האזוריות
היהודיות. כי בסופו של דבר, יום אחד יבואו, יצלמו מצב
מסויים בשטח.

אני חוזר על הדבר הזה ומדבר על זה
חדשים על גבי חדשים. לא תמיד יש לאנשים הרגשה של דחיפות

השר א. שרון

מספקת בנושא הזה. אני עוד פעם פונה אליכם - העשו את הדבר הזה. סרי, דרכך אני פונה למערכת שלכם, כי הרי זה תלוי, במידה רבה, במערכת שלכם. תחכירו את הקרקעות האלה למועצות ולישובים היהודיים, כי נמצא את עצמנו בבעיה אח"כ.

מר מ. דרובלס : האם מדובר בעיקר בשטחי מרעה ?

השר א. שרון : בכל דבר. אלו יכולים להיות שטחי

מרעה שנגדר אותה. אלה יכולים

להיות שטחים למזרע. אלו יכולים להיות שטחים לנטיעת עצים. כל דבר, לא חשוב מה. מוכרחים שפורמאלית הם יהיו רשומים ונתונים בידי הישובים והמועצות האזוריות היהודיות, ותראו את זה כדבר לא דחוף, אלא בהול, ממש בהול.

מר מ. דרובלס : אני מבקש לשנות סעיף קטן.

הועדה הזו החליטה בישיבה הקודמת על הקמת שני ישובים - מתתיהו ב' וענתות. במתיתיהו על הרחבה. להרחבה במתיתיהו ולענתות, באופן ממשי, אין אבא. מתיתיהו בא עם אור שמח.

מר א. בראון : בענתות החבל מטפל, בפרוש.

מר מ. דרובלס : בענתות אנו נטפל מבחינת תכנון, וזה יהיה כמו הבניה העצמית במקומות אחרים. במתתיהו זה יהיה כמו עמנואל, אך זה לא מספיק, כי זה גרעין הרבה יותר חלש.

השר א. שרון : לא, הולך לשם גוף יותר חזק, לא אור שמח. לאור שמח נסדר שהם יקבלו שכונה מאנשי הרבי מגור. הגוף שנכנס לבנות כאן הוא אותו גוף שבונה בעמנואל.

מר מ. דרובלס : אז זה בסדר, כי אור שמח לבד לא יכול לעשות זאת.

השר א. שרון : אני יודע. תודה רבה לכם, אני נועל את הישיבה.

רמת קדרון - הקמת יישוב לשם עבוייה של ירושלים

הת/49

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ש. רביד, מ. דרובלס ואל"מ ד. סתו.

מ ח ל י ט י ם במסגרת עבוייה של ירושלים, לאשר את הקמתו של היישוב רמת קדרון - בחצי הדרך בין מעלה אדומים ותקוע. מתכונת היישוב, גישת המדינה לבנייתו והטיפול בו - תהיה דומה לזו של שערי תקוה.

נ ט ף - הקמת יישוב

הת/50

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ר. ויץ, אל"מ ד. סתו ותא"ל א. רם.

מ ח ל י ט י ם מבלי לשנות החלטה מס. הת/37 של הועדה להתיישבות מיום ט"ו בסיון התשמ"א (17.6.81), לאשר עקרונית הקמתו של היישוב נטף בחירבת נטף - מזרחית למבוא חורון. מיקומו המדויק של היישוב יקבע בתאום עם צה"ל. היישוב יבנה על-ידי חברי גרעין נטף בתאום עם מינהל מקרקעי ישראל.

שטחי אש ואימונים לצה"ל

הת/51

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

מ ח ל י ט י ם להטיל על עוזר שר החקלאות לעניני התיישבות, מטעם יו"ר הועדה להתיישבות, לבוא בדברים עם הגורמים הנוגעים בדבר בצה"ל - בענין הצורך להרחיב שטחי אש ואימונים של צה"ל לפי הקווים והכוונות שמצאו את ביטויים בעת הדיון בנושא בישיבתה של הועדה, היום.

ורד הגליל - סיכום

הת/52

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ר. ויץ, מ. דרובלס, מ. שמיר וח. צבן.

מ ח ל י ט י ם הועדה להתיישבות רושמת לפנייה כסיכום, את הודעתו של ראש מינהל הפיתוח של הקרן הקיימת לישראל - בענין ורד הגליל. (הסיכום הנ"ל שמור במזכירות הממשלה).

מצפה ספיר

הת/53

מנהל מינהל מקרקעי ישראל פותח.

בדיון משתתפים: ה"ה א. בראון ומ. שמיר.

מ ח ל ל י ט י ם בהמשך להחלטה מס. הת/39 של הועדה להתיישבות מיום ט"ו בסיון התשמ"א (17.6.81) - לרשום את הודעת מנהל מינהל מקרקעי ישראל כי התכנית בענין מצפה ספיר הוגשה לדיון ואישור הועדה האזורית לתכנון ובניה וכל מבחינה תכניתית ניתן יהיה להתחיל בעבודות במצפה - תוך חודש וחצי מהיום.

כוכב יאיר

הת/54

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, מ. שמיר, מ. דרובלס ור. ויץ.

מ ח ל ל י ט י ם במגמה לקדם את התפתחותו של מצפה כוכב יאיר ועל מנת להתחיל לבנות בו - להטיל על מנהל מינהל מקרקעי ישראל לזרז את הכשרת השטחים המיועדים שם לבניה ולעשות למען חכירתם בהתאם למקובל.

במסגרת הנ"ל תיעשה פרצלציה והכשרת שטחים לבניה של 1,600 יחידות דיור, כאשר - 400 יחידות נועדו לגרעין של משקי חירות, ו- 1200 יחידות דיור לגרעין של יהודי דרום אפריקה.

המצפים - זירוז הפיתוח

הת/55

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה ר. ויץ, מ. שמיר, א. בראון ומ. דרובלס.

גרעין באוהלים - איזור בירקן

הת/56

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה מ. דרובלס, א. בראון וח. צבן.

מ ח ל ל י ט י ם להטיל על עוזר שר החקלאות לעניני התיישבות לבוא בדברים עם נציגי הגרעין שיושב באוהלים באזור בירקן - כדי למצוא פתרון להקמת יישוב עבור הגרעין.

הת/57

גבעת הראדאר: - תכנון וביצוע

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ר. ויץ, מ. שמיר, מ. דרובלס ואל"מ ד. סתו.

מ ח ל י ט י ם בהמשך להחלטות הועדה להתיישבות מס. הת/30 מיום א' בניסן התשמ"א (5.4.81) ומס. הת/35 מיום ט"ו בסיון התשמ"א - (17.6.81): -

א. מינהל מקרקעי ישראל ימשיך בתכנון ובביצוע שלב א' - של תכנית גבעת-הראדאר.

ב. להטיל על מינהל מקרקעי ישראל, באמצעות הכלים העומדים לרשותו - לגשת מיד להכשרת מגרשים עבור גרעין הראדאר שרוצה להתיישב במקום.

ג. במועד מאוחר יותר - לקיים דיון בכל הנוגע להמשך הטיפול ביישוב.

הת/58

מסירת מידע בענייני תקציב ההתיישבות

מנהל המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית, פרופ' ר. ויץ, מוסר מידע בענייני התקצוב של ההתיישבות.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה ר. ויץ ומ. דרובלס.

הת/59

עבודות המים ביהודה ובשומרון - דיווח מנהל חברת "מקורות" בע"מ

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה י. טוביה, מ. דרובלס, ר. ויץ וא. בראון.

מ ח ל י ט י ם הועדה להתיישבות, רושמת לפנייה בהערכה רבה את הדיווח כדלקמן, של מנהל חברת "מקורות" בע"מ בעניין עבודות המים שנעשו ביהודה ובשומרון בתהליך מואץ של פחות מ-7 חודשים:-

א. מפעל ריחן-דותן - מספק מים למי-עמי. הקו יושלם בחודש ספטמבר, השנה

ב. מפעל שבי שומרון - מספק מים לשבי שומרון, לחומש, ולשבי-שומרון ב'. המפעל יושלם בספטמבר, השנה

ג. מפעל קרני שומרון-קדומים - מספק מים לקרני שומרון, יקר, עמנואל, קדומים, צותא ולמעלה-שומרון. המפעל יושלם עד ספטמבר, השנה.

מפעל/.

- ד. מפעל אלקנה - אלון מורה - המפעל בנוי על שלשה קידוחים: - בעזווייה, אריאל ובכית-חורון.
- ה. מפעל בית-אריה - מפעל זה מספק מים גם לנוה-צוף, לנוה צוף ב' וחלמיש. המפעל יושלם עד סוף השנה.
- ו. מפעל שילה - המפעל יושלם תוך חודש-חודשיים.
- ז. מפעל נעלה (ניליל) - המפעל יושלם עד סוף השנה.
- ח. מפעל מכמש - הקו יושלם עד סוף חודש זה.
- ט. מפעל תקוע - הקו יושלם עד סוף חודש אוגוסט, השנה.
- י. מפעל אפרת - קו זה יספק מים לאפרת עד סוף חודש ספטמבר ולראש צורים עד סוף חודש אוגוסט, השנה.
- יא. מפעל לוציפר - מעון - כרמל - יושלם עד סוף השנה.

כביש חוצה שומרון: - הנושא התקציבי

הת/60

ראש מינהל הפיתוח של הקרן הקימת לישראל פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה ח. צבן, א. בראון ומ. דרובלס.

מ ח ל י ט י ם הועדה להתיישבות, רושמת לפנייה את הודעתו של יו"ר הועדה, כי הוא קבל לתשומת לבו את המצב התקציבי המתייחס לעבודות בכביש חוצה-שומרון, וכי לאחר בירורים שיקיים - יבוא בדברים בענין, עם שר הבטחון.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת